

Wymagania edukacyjne. Klasa 2. Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Szarymi aplami oznaczono propozycje z listy lektur uzupełniających – podstawa programowa zobowiązuje nauczycieli do omówienia w każdej klasie dwóch utworów z tej listy w całości lub we fragmentach. Nauczyciel może zatem wybrać, które spośród proponowanych lektur omówi ze swoimi uczniami.

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
ROMANTYZM							
1.	Romantyzm, czyli inna nowoczesność	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Romantyzm, czyli inna nowoczesność</i> Alina Witkowska, <i>Wielkie stulecie Polaków</i>	• czyta tekst ze zrozumieniem • dostrzega główną myśl tekstu • wie, że tekst należy do literatury naukowej	• wyodrębnia części kompozycyjne tekstu • formułuje temat tekstu • wskazuje różnice między literaturą piękną i naukową	• odtwarza tok myślenia autorki • wyodrębnia argumenty autorki • formułuje konkluzje wynikające z tekstu • wskazuje powody, dla których tekst zaliczany jest do literatury naukowej	• ustosunkowuje się do poglądów zawartych w tekście • prezentuje własne stanowisko • wyjaśnia, czym cechuje się tekst naukowy, podaje jego przykłady	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst naukowy • uwzględnia kontekst historyczny • ustosunkowuje się do poglądów autorki • ocenia przedstawione przez nią argumenty
2.	Poezja romantyczna wobec klasycznej	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Poezja romantyczna wobec klasycznej</i> August Wilhelm Schlegel, <i>Wykłady o literaturze pięknej i sztuce</i>	• czyta tekst ze zrozumieniem • objaśnia nieznaną słownictwo • wie, że tekst jest wykładem	• dzieli tekst na części kompozycyjne • wskazuje źródła poezji romantycznej • wie, dlaczego tekst zaliczany jest do wykładu jako gatunku	• odtwarza własnymi słowami tok wywodu autora • odtwarza tezy • wskazuje przykład faktu i opinii	• porządkuje tezy autora • przedstawia przytoczone w tekście argumenty • uzupełnia wywód autora własnymi przykładami • oddziela fakty od opinii	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu • przedstawia własne stanowisko wobec omawianych kwestii • przywołuje kontekst kulturowy
3.	Wielkość i wolność w romantyzmie	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Wielkość i wolność w romantyzmie</i> Georg Wilhelm Hegel, <i>Wykłady z filozofii dziejów</i>	• czyta tekst ze zrozumieniem • określa temat wykładu • zna pojęcie <i>historiozofia</i>	• wyodrębnia etapy w rozwoju myślenia o wolności • wyjaśnia, czym zajmuje się <i>historiozofia</i>	• odtwarza poglądy Hegla na temat świadomości wolności i roli jednostki w biegu dziejów	• ustosunkowuje się do poglądów Hegla na temat biegu dziejów • prezentuje własne stanowisko na ten temat	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu • ustosunkowuje się do zawartych w nim tez • ocenia argumenty • prezentuje własne stanowisko

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
4.	Nowe tematy w poezji europejskiej	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Nowe tematy w poezji europejskiej</i> William Wordsworth, <i>Żonkile</i> , *** [Filarze Stonehenge!] Samuel Taylor Coleridge, <i>Kościusko</i>	- wie, że autorzy to tak zwani poeci jezior - określa sytuacje liryczne przedstawione w utworach - charakteryzuje osobę mówiącą - podaje przykłady wybranych środków językowych	- wyjaśnia, na czym polega specyfika twórczości poetów jezior - ustala tematykę i problematykę wierszy - określa relacje między osobą mówiącą a odbiorcą wypowiedzi - omawia warstwę językową wierszy - wskazuje symbol i alegorię	- uogólnia spostrzeżenia na temat twórczości poetów jezior - wyjaśnia znaczenia symboli i metafor - określa funkcję ważnych dla wymowy utworów środków językowych	- ustala, na czym polega nowatorstwo poetów jezior w stosunku do poezji klasycznej - analizuje warstwę symboliczną i alegoryczną utworów - analizuje funkcjonalnie warstwę językową utworów - wskazuje znaczenia naddane utworów	samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich nowatorstwa obrazowego, znaczeniowego i językowego
5.	Nawiązania do twórczości poetów jezior	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Nawiązania do twórczości poetów jezior</i> Walt Whitman, <i>Wierzę, że żdźbło trawy nie mniej znaczy...</i> Bob Dylan, <i>Odpowiedź zna wiatr</i>	- określa tematykę utworów - dostrzega motyw wędrówki - wskazuje fragmenty prezentujące postawy człowieka wobec świata - wskazuje i nazywa podstawowe środki językowe - tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną	- określa tematykę i problematykę utworów - wyjaśnia funkcję motywu wędrówki - omawia postawy wobec świata przedstawione w utworach - omawia warstwę językową utworów - tworzy wypowiedź argumentacyjną	- omawia wizję świata przedstawione w utworach - wyjaśnia znaczenie motywu wędrówki w utworach - dostrzega nawiązania kulturowe - tworzy krótką interpretację porównawczą	- porównuje wizję świata przedstawione w utworach - interpretuje symbolikę motywu wędrówki - omawia nawiązania kulturowe - tworzy interpretację porównawczą	- samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory, biorąc pod uwagę wpisane w nie postawy wobec świata - porównuje utwory w wypowiedzi krytycznej
6.	Tajemniczy buntownik – <i>Giaur</i> Byrona	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Tajemniczy buntownik – „Giaur”</i> Byrona George Byron, <i>Giaur</i>	- zna najważniejsze wydarzenia fabuły utworu - przedstawia głównego bohatera	- odtwarza chronologicznie przebieg fabuły - przedstawia motywy postępowania głównego bohatera	- omawia konstrukcję fabuły utworu - komentuje motywy postępowania bohatera	wyjaśnia, na czym polega nietypowość fabuły utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, bierze pod uwagę romantyczne cechy przedstawionego w nim świata i poglądy moralne
7.	<i>Giaur</i> jako powieść poetycka	wprowadzenie do lekcji 7. <i>„Giaur” jako powieść poetycka</i> George Byron, <i>Giaur</i>	- zna pojęcie <i>bohater bajroniczny</i> - podaje przykłady elementów orientalnych - uważnie śledzi dyskusję	- nazywa wartości - wskazuje cechy bohatera bajronicznego - wskazuje elementy orientalne	- charakteryzuje bohatera bajronicznego - omawia rolę orientu w świecie przedstawionym utworu	- wyjaśnia, dlaczego <i>Giaur</i> jest bohaterem bajronicznym - omawia rolę egzotyizmu w utworze	przygotowuje katalog wystawy multimedialnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			- przygotowuje ekspozycję na wystawę multimedialną - zna podstawowe cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego	- bierze udział w dyskusji - bierze udział w przygotowaniu wystawy multimedialnej - wyjaśnia, na czym polega synkretizm powieści poetyckiej	- bierze czynny udział w dyskusji - aktywnie uczestniczy w przygotowaniu wystawy multimedialnej - omawia powieść poetycką jako gatunek literacki	- prezentuje w dyskusji własne stanowisko, popiera je argumentami - przygotowuje koncepcję wystawy multimedialnej - komentuje, dlaczego <i>Giaur</i> jest powieścią poetycką	
8.	Młodość – czas samopoznania	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Młodość – czas samopoznania</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>	- przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje - wstępnie omawia relacje bohatera ze światem - opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty	- omawia cechy postawy werterycznej - podaje przejawy indywidualizmu Wertera - omawia stosunek bohatera do świata	- wyjaśnia znaczenie postawy werterycznej w dobie romantyzmu - wyjaśnia, na czym polegał indywidualizm Wertera - wyjaśnia, na czym polegał stosunek bohatera do świata	- omawia wpływ światopoglądu romantycznego na kształtowanie się postawy werterycznej - ocenia indywidualizm Wertera - ocenia stosunek bohatera do świata	- przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje - wstępnie omawia relacje bohatera ze światem - opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty
9.	Miłość w <i>Cierpieniach młodego Wertera</i>	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Miłość w „Cierpieniach młodego Wertera”</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>	- wymienia przykłady kontaktu bohatera z naturą - wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną - tworzy krótki opis krajobrazu	- omawia relacje między Lottą a Werterem - omawia przykłady kontaktu bohatera z naturą - wyjaśnia, na czym polega powieść epistolarna	- wyjaśnia, dlaczego miłość Wertera do Lotty można nazwać uczuciem romantycznym - obrazuje przykładami ewolucję postawy bohatera wobec natury	- wyjaśnia istotę miłości romantycznej - omawia ewolucję postawy Wertera wobec natury - wyjaśnia, jaki wpływ ma wybór przez autora powieści epistolarny dla wyrażenia idei epoki	- wymienia przykłady kontaktu bohatera z naturą - wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną - tworzy krótki opis krajobrazu
10.	Romantyczna wizja natury	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Romantyczna wizja natury</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>	bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	- podaje przykłady synkretizmu rodzajowego - tworzy opis krajobrazu - bierze czynny i aktywny udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	- udowadnia, że utwór to powieść epistolarna - tworzy oryginalny opis krajobrazu - współpracuje czynnie z grupą w działaniach projektowych, których celem jest stworzenie planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	- tworzy rozbudowany opis krajobrazu wewnętrznego - opracowuje koncepcyjnie plan wyprawy przyrodniczo-literackiej	bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej
11.	Powieść w listach	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Powieść w listach</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
12.	Faust – dramat o kłęsce rozumu	wprowadzenie do lekcji 12. „Faust” – dramat o kłęsce rozumu Johann Wolfgang Goethe, Faust	- wie, że utwór jest dramatem - przedstawia Fausta - podaje przykłady z tekstu pokazujące, czym dla Fausta było pełne poznanie świata	- odróżnia dramat od liryki i epiki - charakteryzuje Fausta - wyjaśnia, jak bohater chciał poznawać świat - omawia relacje między Faustem a Małgorzatą - wie, na czym polega postawa faustyczna	- przypomina cechy rodzajowe dramatu - wyjaśnia motywy postępowania Fausta - omawia drogę życiową Fausta - wyjaśnia, na czym polegał dramat Małgorzaty - wyjaśnia, na czym polega postawa faustyczna	- uzasadnia, że Faust jest dramatem - ocenia postępowanie Fausta - wyjaśnia, jakie granice przekracza bohater - ocenia relacje Fausta z Małgorzatą - wyjaśnia, kto i dlaczego prezentuje w utworze postawę faustyczną	- samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty utworu ze szczególnym uwzględnieniem wpisanej w niego postawy światopoglądowej - podaje przykłady utworów, w których występuje motyw faustyczny
13.	Cierpienie kobiety w Fauście	wprowadzenie do lekcji 13. Cierpienie kobiety w „Fauście” Johann Wolfgang Goethe, Faust	- podaje przykłady z tekstu pokazujące relacje Fausta z Małgorzatą - zna termin postawa faustyczna				
14.	„Stare” i „nowe” w Odzie do młodości	wprowadzenie do lekcji 14. „Stare” i „nowe” w „Odzie do młodości” Adam Mickiewicz, Oda do młodości	- dostrzega przedstawiony w utworze kontrast młodości i starości - wie, co to jest alegoria - cytuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni - dostrzega nawiązania mitologiczne - tworzy krótką wypowiedź, w której przedstawia własne stanowisko wobec postaw i wartości związanych z młodością	- wskazuje cechy i właściwości przypisywane młodości - wskazuje wersy zawierające alegorię - omawia własnymi słowami fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni - przypomina wiadomości na temat postaci i wydarzeń mitologicznych, do których nawiązuje tekst - tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	- omawia kontrast młodości i starości pokazany w wierszu - wyjaśnia znaczenia alegorii - komentuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni - omawia rolę nawiązań mitologicznych - tworzy wypowiedź argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	- wyjaśnia, w jakim celu została zestawiona młodość i starość - omawia funkcję alegorii w powiązaniu z innymi zastosowanymi środkami poetyckimi - wartościuje elementy związane z przestrzenią - interpretuje nawiązania mitologiczne w kontekście problematyki utworu - tworzy wypowiedź argumentacyjną z wyrażeniem postawionej tezy i uporządkowanymi argumentami na temat postaw i wartości związanych z młodością	- samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, ze szczególnym uwzględnieniem jego cech klasycystycznych i romantycznych - tworzy wyczerpującą wypowiedź argumentacyjną z uporządkowanymi argumentami i kontrargumentami na temat postaw i wartości związanych z młodością

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
15.	Oda – dialog z tradycją	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Oda – dialog z tradycją</i> Friedrich Schiller, <i>Do Radości</i>	- zna odę jako nazwę gatunku lirycznego - zna podstawowe założenia klasycyzmu - cytuje wersy, odzwierciedlające nastrój utworu - wstępnie formułuje przesłanie utworu - zna pojęcie <i>postawa altruistyczna</i> - wie, że można łączyć <i>Odę...</i> Schillera i <i>Odę...</i> Mickiewicza	- łączy odę jako gatunek z antykiem - omawia założenia klasycyzmu - omawia nastrój utworu - formułuje główne przesłanie utworu - wyjaśnia, na czym polega postawa altruistyczna - dostrzega wspólne elementy utworu Schillera i Mickiewicza	- omawia cechy ody jako gatunku lirycznego - wskazuje w utworze cechy klasycystyczne - wskazuje środki językowe budujące nastrój - ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu - wyjaśnia, gdzie w utworze jest mowa o postawie altruistycznej - omawia podobieństwa tekstów Schillera i Mickiewicza	- wyjaśnia, dlaczego utwór Schillera jest odą - wyjaśnia, w czym przejawia się klasycyzm utworu - wyjaśnia, z czego wynika nastrój utworu - ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu z perspektywy współczesnego czytelnika - stawia tezę i ją uzasadnia, czy we współczesnym świecie możliwa jest postawa altruistyczna - interpretuje wspólne obszary tekstów Schillera i Mickiewicza	samodzielnie dokonuje interpretacji porównawczej <i>Ody...</i> Mickiewicza i <i>Ody...</i> Schillera ze szczególnym uwzględnieniem stylistyki i wymowy obu dzieł
16.	Manifest polskiego romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Manifest polskiego romantyzmu</i> Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>	- odtwarza własnymi słowami bieg wydarzeń - dostrzega różnice światopoglądowe prezentowane w utworze - rozdziela konwencje realistyczną i fantastyczną - wie, że utwór jest balladą - zna pojęcie <i>synkretyzm rodzajowy</i> - wie, jaka była geneza <i>Romantyczności</i>	- porządkuje elementy świata przedstawionego - nazywa trzy rodzaje światopoglądu zaprezentowanego w utworze - wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne - omawia cechy ballady - wskazuje cechy liryki, epiki i dramatu w utworze - wie, że <i>Romantyczność</i> to manifest programowy	- omawia sposób prezentacji świata przedstawionego - omawia trzy rodzaje światopoglądu prezentowane w utworze - wskazuje źródła irracjonalizmu - wyjaśnia, dlaczego utwór jest balladą - wyjaśnia, na czym polega synkretyzm rodzajowy - wyjaśnia, dlaczego <i>Romantyczność</i> jest manifestem programowym	- omawia sposób prezentacji świata przedstawionego z punktu widzenia poetyki romantyzmu - nazywa i porównuje ze sobą trzy rodzaje światopoglądu zaprezentowane w utworze - omawia funkcję elementów fantastycznych i irracjonalnych - udowadnia, że <i>Romantyczność</i> jest balladą - udowadnia, że <i>Romantyczność</i> to utwór synkretyczny rodzajowo	samodzielnie analizuje i interpretuje balladę jako manifest romantyzmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
17.	Romantyczna wrażliwość w czasach wojny	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Romantyczna wrażliwość w czasach wojny</i> Władysław Broniewski, <i>Ballady i romanse</i>	• odtwarza własnymi słowami sytuację liryczną przedstawioną w wierszu • cytuje wersy zawierające aluzje literackie i biblijne • dostrzega elementy symboliczne • podaje kilka przykładów prozaizmów	• odtwarza sytuację liryczną zobrazowaną w wierszu • wskazuje aluzje literackie i nawiązania do Biblii • wskazuje elementy symboliczne • wskazuje prozaizmy • omawia postawy bohaterów	• komentuje składniki sytuacji lirycznej zobrazowanej w utworze • interpretuje aluzje literackie i biblijne • wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych • omawia znaczenie prozaizmów w języku utworu	• interpretuje <i>Romantyczność</i> jako manifest programowy romantyzmu • wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej • omawia funkcje aluzji literackich i biblijnych • interpretuje funkcje elementów symbolicznych • omawia funkcje prozaizmów i ich znaczenie dla kreacji świata • ocenia postawy bohaterów	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem aluzji literackich i wymowy moralnej
		Serhij Żadan, <i>Może właśnie teraz warto zacząć</i>	• zbiera informacje dotyczące osoby mówiącej • określa odbiorcę • opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej • określa problematykę utworu	• przedstawia psychikę i emocje osoby mówiącej • określa jej relacje z odbiorcą • odtwarza sytuację liryczną • rozpoznaje przesłanie utworu	• omawia życie wewnętrzne osoby mówiącej • ustala, jak buduje relacje z odbiorcą • omawia realia sytuacji lirycznej • formułuje przesłanie utworu	• omawia sposób widzenia świata przez osobę mówiącą • ocenia jej relacje z odbiorcą • omawia realia sytuacji lirycznej z uwzględnieniem kontekstu historycznego • omawia przesłanie utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
18.	Natura i historia w balladzie Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Natura i historia w balladzie Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Świtez</i>	• przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego • wie, czym jest legenda, zna pojęcie <i>historyzm</i> • dostrzega dwa porządki narracyjne	• wyjaśnia, dlaczego tekst reprezentuje balladę jako gatunek • definiuje legendę • wyjaśnia, czym jest historyzm	• wskazuje cechy ballady w <i>Świtezi</i> • wyjaśnia, czym różni się legenda od baśni • wskazuje elementy historyczne w utworze	• uzasadnia, dlaczego utwór jest balladą • wskazuje elementy legendarne w utworze • wyjaśnia, jak historyzm wpływa na interpretację utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje balladę ze szczególnym uwzględnieniem historyzmu, roli natury w świecie przedstawionym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			- przypomina, jakiego wyboru i dlaczego dokonały córki i żony wojsk Tuhana - wymienia elementy natury przedstawione w balladzie - we wskazanej, prostej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	- przypisuje elementy świata przedstawionego dwóm porządkom narracyjnym - przedstawia racje, między którymi córki i żony wojsk Tuhana musiały dokonać wyboru - omawia związki świata natury i świata ludzi w utworze - w dowolnej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	- porządkuje elementy świata przedstawionego w dwóch ciągach narracyjnych - ocenia wybór bohaterek ballady - wyjaśnia rolę natury w utworze - w ciekawej i oryginalnej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	- określa relacje między dwoma światami ballady - wyjaśnia, na czym polega tragizm wyboru, którego musiały dokonać bohaterki ballady - omawia wpływ natury na interpretację utworu - w świadomości i funkcjonalnie wybranej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	w oryginalny sposób, w atrakcyjnej i dopracowanej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem
19.	Ludowy kodeks moralny	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Ludowy kodeks moralny</i> Adam Mickiewicz, <i>Lilije</i>	- przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego - rozpoznaje konwencję fantastyczną - opowiada własnymi słowami, jak doszło do zbrodni opisanej w utworze - podaje przykłady prozaizmów - ma świadomość związków przynajmniej dwóch ballad Mickiewicza	- wyjaśnia, dlaczego tekst jest balladą - rozdziela konwencję realistyczną i fantastyczną - wyjaśnia, kto i w jaki sposób wymierza karę bohaterce - wskazuje, kto posługuje się prozaizmami - zestawia dwie ballady Mickiewicza	- wskazuje cechy ballady w <i>Świtezii</i> - wymienia elementy fantastyczne i realistyczne w utworze - ustala, kto i dlaczego ponosi karę w utworze - wyjaśnia, co wnoszą do tekstu zastosowane w nim prozaizmy - w pracy pisemnej porównuje dwie ballady Mickiewicza	- uzasadnia twierdzenie, że utwór jest balladą - omawia funkcję konwencji fantastycznej w utworze - interpretuje problem winy i kary przedstawiony w balladzie - omawia rolę prozaizmów w języku utworu - pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza	- samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do ludowego pojęcia sprawiedliwości - pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza ze szczególnym odniesieniem do światopoglądu i poetyki romantyzmu
20.	Nawiązania do ballad Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Nawiązania do ballad Mickiewicza</i> Bolesław Leśmian, <i>Gad</i>	- rozpoznaje elementy świata przedstawionego - wskazuje elementy fantastyczne - wymienia elementy natury w utworze	- porządkuje elementy świata przedstawionego - wie, co to jest metafizyka - omawia elementy natury w utworze	- odtwarza własnymi słowami przebieg fabuły i jej okoliczności - określa znaczenie elementów fantastycznych	- komentuje elementy świata przedstawionego z punktu widzenia gatunku utworu - omawia warstwę metafizyczną utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem warstwy metafizycznej i symboliki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			- rozróżnia miłość i namiętność - przypomina, co to jest symbol	- wskazuje elementy związane z miłością i namiętnością - wskazuje elementy symboliczne	- określa funkcję natury w utworze - omawia relację między miłością a namiętnością - wyjaśnia znaczenie symboli	- interpretuje znaczenia związane z naturą - ustala, co jest oznaką miłości, a co namiętności w utworze - interpretuje warstwę symboliczną utworu	
		Julian Tuwim, <i>Śmierć</i>	- wymienia składniki sytuacji lirycznej w wierszu - zbiera informacje o bohaterach - cytuje fragmenty ujawniające nastrój wiersza	- opowiada o sytuacji lirycznej przedstawionej w utworze - przedstawia bohaterów wiersza - omawia nastrój wiersza	- dostrzega symbolikę sytuacji lirycznej - omawia relacje łączące bohaterów - wskazuje i nazywa środki językowe budujące nastrój utworu	- omawia symbolikę sytuacji lirycznej - komentuje relacje łączące bohaterów - omawia funkcje środków poetyckich wykorzystane do budowy nastroju wiersza	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji
21.	Kryptologia w <i>Złotym żuku</i> Poego	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Kryptologia w „Złotym żuku” Poego</i> Edgar Allan Poe, <i>Złoty żuk</i>	- ustala, co było punktem wyjścia rozumowania bohatera - przypomina, co to jest symbol	- ustala, z jakich przesłanek bohater wysnuł swoje wnioski - wskazuje elementy symboliczne w tekście	- odtwarza kolejne etapy deszyfracji tekstu na pergaminie - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	- odtwarza całą drogę myślową bohatera deszyfrującego tekst - wyjaśnia symbolikę tekstu	samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji
22.	Elementy thrillera w <i>Złotym żuku</i>	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Elementy thrillera w „Złotym żuku”</i> Edgar Allan Poe, <i>Złoty żuk</i>	- zna pojęcie <i>czarny humor</i> - wskazuje najważniejsze wydarzenia akcji	- wyjaśnia, na czym polega czarny humor - opowiada krótko przebieg akcji własnymi słowami	- wskazuje w opowiadaniu elementy czarnego humoru - wskazuje kolejne etapy akcji	- określa funkcję czarnego humoru w opowiadaniu - ustala ważne dla akcji wydarzenia, uzasadnia, dlaczego są istotne	
23.	Wampiry w literaturze	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Wampiry w literaturze</i> Edgar Allan Poe, <i>Berenika</i>	- podaje z własnego doświadczenia sytuację wywołującą grozę - opowiada przebieg wybranych wydarzeń opowiadania	- wskazuje elementy wywołujące grozę - odtwarza własnymi słowami przebieg akcji - omawia znaczące rekwizyty	- określa relacje elementów grozy z pozostałymi składnikami opowiadania - omawia konstrukcję akcji opowiadania	- określa funkcje elementów wywołujących grozę - wskazuje momenty najwyższego napięcia i tajemnicy - ustala znaczenia związane z ważnymi rekwizytami	samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanej przez autora konwencji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			- wymienia znaczące w opowiadaniu rekwizyty - wymienia elementy przestrzeni zaprezentowane w opowiadaniu - przypomina rodzaje narracji	- omawia sposób opisu przestrzeni - ustala rodzaj narracji w tekście	- ustala związek znaczących rekwizytów z poszczególnymi etapami akcji - ustala symboliczne znaczenie przestrzeni - charakteryzuje narratora	- omawia wpływ przestrzeni na znaczenia tekstu - ustala, jakie znaczenie ma narracja pierwszoosobowa dla budowania atmosfery opowiadania	
24.	Romantyczny wampiryzm – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Romantyczny wampiryzm – współcześnie</i> Stefan Darda, <i>Słoneczna Dolina</i>	- zna pojęcie <i>literatura fantasy</i> - potrafi wymienić jej przykłady - rozdziela konwencje realistyczną i fantastyczną - dostrzega motywy światopoglądu romantycznego w utworze	- wyjaśnia cechy literatury fantasy - wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne w utworze - omawia motywy romantycznego światopoglądu w opowiadaniu	- uzasadnia, dlaczego opowiadanie należy do literatury fantasy - omawia świat stworzony z elementów realistycznych i fantastycznych - komentuje funkcje odwołania do elementów światopoglądu romantycznego	- wyjaśnia, z czego może wynikać fenomen popularności literatury fantasy - określa relacje między elementami realistycznymi i fantastycznymi - ustala, jak odwołania do romantycznego światopoglądu wpływają na interpretację opowiadania	samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem konwencji utworu
25.	Antynomie miłości romantycznej	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Antynomie miłości romantycznej</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część IV	- dostrzega w utworze motyw miłości - wstępnie analizuje formę wypowiedzi bohatera, ma świadomość ambiwalencji wypowiedzi bohatera - wie, że bohater reprezentuje typ romantycznego kochanka - nazywa emocje bohatera - odtwarza portret psychologiczny kochanki	- ustala, na podstawie których cytatów można rozpoznać motyw miłości - wskazuje i nazywa środki poetyckie typowe dla wypowiedzi bohatera, cytując fragmenty, obrazujące ambiwalencje wypowiedzi bohatera - wyjaśnia, czym cechuje się romantyczny kochanek - omawia emocje bohatera, wyjaśnia, co bohater zarzuca kochance	- rozpoznaje specyfikę miłości romantycznej - ocenia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych, ustala, czego dotyczy ambiwalencja bohatera - ustala, dlaczego bohatera można nazwać romantycznym kochankiem - hierarchizuje emocje bohatera pod względem ich natężenia - ustala, jaki rodzaj więzi łączy bohatera z kochanką	- wyjaśnia, na czym polega specyfika miłości romantycznej - wskazuje sposób budowania patosu i emocjonalizmu wypowiedzi, ustala, z czego wynika ambiwalencja w wypowiedzi bohatera - zestawia bohatera z innymi romantycznymi kochankami, np. Werterem - ustala, co jest źródłem emocji bohatera	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem świadomości romantycznej i poetyki tego okresu w kulturze

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
						omawia relacje łączące bohatera z kochanką, o której mówi	
26.	Erotyki Adama Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Erotyki Adama Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i>	- pięknie odczytuje wiersz, uwzględniając jego sylabotonizm - dostrzega muzyczność utworu - dostrzega w utworze paralelizm składniowy - wstępnie prezentuje osobę mówiącą w wierszu	- wie, na czym polega wiersz sylabotoniczny - wskazuje, z czego wynikają walory muzyczne utworu - podaje przykłady paralelizmu składniowego - tworzy portret psychologiczny osoby mówiącej	- na przykładzie fragmentu utworu wyjaśnia, na czym polega sylabotonizm - wskazuje i nazywa środki budujące muzyczność utworu - wyjaśnia, na czym polega paralelizm w utworze - wyraża swoją opinię o osobie mówiącej w wierszu	- wie, jakie efekty twórcze przynosi wykorzystanie wiersza sylabotonicznego - omawia środki budujące walory muzyczne utworu - omawia rolę paralelizmu składniowego w utworze - omawia relacje osoby mówiącej ze światem	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego
		Adam Mickiewicz, <i>Dobranoc</i>	- rozpoznaje sytuację liryczną, zbiera informacje o adresacie wypowiedzi - rozpoznaje podstawowe środki języka poetyckiego - rozpoznaje motyw miłości w utworze	- przedstawia okoliczności sytuacji lirycznej zobrazowanej w wierszu, przedstawia portret psychologiczny adresata - wskazuje i nazywa środki języka poetyckiego - omawia wizję miłości zobrazowaną w wierszu	- ustala, kto, do kogo, o czym, jak mówi, omawia relacje między nadawcą a odbiorcą, określa nastrój - wskazuje środki poetyckie, którymi został zbudowany nastrój - prezentuje swoją ocenę pokazanej w wierszu wizji miłości	- opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej, ustala, z jakimi prośbami zwraca się podmiot liryczny do adresata - ustala funkcje środków języka poetyckiego - zestawia wizję miłości pokazaną w wierszu z innymi utworami	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego i odniesień do romantycznej wizji miłości
27.	Miłość romantyczna w popkulturze	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Miłość romantyczna w popkulturze</i> Edward Stachura, <i>Z nim będziesz szczęśliwsza</i>	- wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiąca - cytuje wersy mówiące o uczuciach - dostrzega w tekście motyw rozstania	- prezentuje osobę mówiącą w wierszu - nazywa uczucia wyrażane przez osobę mówiącą - komentuje, jak został zaprezentowany motyw rozstania	- ocenia osobę mówiącą w wierszu - omawia uczucia osoby mówiącej - ustala, co było powodem rozstania przedstawionego w wierszu	- ocenia funkcję zastosowania liryki bezpośredniej - omawia źródła odczuć osoby mówiącej - porównuje sposób przedstawienia motywu rozstania w innych tekstach	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz, wykorzystując odniesienia do światopoglądu romantycznego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
		Przemysław Myszor, <i>Chciałbym umrzeć z miłości</i>	- dostrzega muzyczność utworu - dostrzega podstawowe środki językowe - dostrzega motyw miłości - ma świadomość istnienia innych utworów o podobnej tematyce	- wskazuje i nazywa środki wpływające na muzyczność wiersza - wskazuje i nazywa zastosowane przez poetę środki językowe - omawia sposób pokazania toposu miłości romantycznej - zestawia wiersz z utworem Stachury	- omawia muzyczność utworu - komentuje język utworu - wypowiada się na temat sposobu ukazania toposu miłości - zestawia wiersz z innym utworem o podobnej tematyce	- wyjaśnia, na czym polega i z czego wynika muzyczność utworu - omawia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych - interpretuje topos miłości ukazanej w wierszu - dokonuje Interpretacji porównawczej z wierszem o podobnej tematyce	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór na tle innych tekstów o podobnej tematyce
28.	Samotność poety	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Samotność poety</i> Adam Mickiewicz, <i>Stepy akemańskie</i> , <i>Burza</i>	- ma podstawowe informacje o genezie sonetów, wie, że obydwa utwory to sonety - cytuje wersy opisujące przestrzeń - wie, na czym polega instrumentacja głoskowa - podaje przykład metafory - dostrzega motyw wędrówki - wskazuje po jednym obrazie poetyckim w każdym sonecie, wie, na czym polega statyka, a na czym dynamika w utworze poetyckim	- wie o związku sonetów z biografią Mickiewicza, wskazuje cechy sonetu jako gatunku lirycznego - omawia sposób pokazania przestrzeni - wskazuje w tekście instrumentację głoskową - wskazuje metafory i wyjaśnia ich znaczenie - omawia motyw wędrówki - wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje elementy statyczne i dynamiczne w obu sonetach	- opowiada o genezie sonetów, omawia cechy sonetu jako gatunku lirycznego - wskazuje i nazywa środki językowe obrazujące przestrzeń - zestawia instrumentację głoskową z innymi środkami poetyckimi - wskazuje rolę metafor w prezentowaniu rzeczywistości - dostrzega symboliczne znaczenie motywu wędrówki - wskazuje i nazywa środki językowe budujące statykę i dynamikę tekstów	- omawia związek sonetów z biografią autora, wyjaśnia, dlaczego obydwa utwory to sonety - omawia funkcję środków obrazujących przestrzeń - omawia funkcje instrumentacji głoskowej - omawia funkcje metafor - omawia symboliczne znaczenie motywu wędrówki - omawia obrazy poetyckie, omawia sposoby osiągania statyki i dynamiki obrazowania poetyckiego	samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem roli języka w opisywaniu rzeczywistości i kreowaniu znaczeń symbolicznych
29.	Historiozofia w scenerii Orientu	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Historiozofia w scenerii Orientu</i>	wie, że obydwa utwory to sonety	- rozpoznaje utwory jako sonety - opisuje obrazy poetyckie	przypomina cechy gatunkowe sonetu	wyjaśnia, dlaczego utwory są sonetami	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
		Adam Mickiewicz, <i>Bakczysaraj, Bakczysaraj w nocy</i>	- wyodrębnia i tytułuje obrazy poetyckie wie, na czym polega paradoks - dostrzega motyw zestawienia natury z kulturą - wie, co oznacza wyraz <i>Orient</i> - podaje przymiotniki określające nastrój utworów, wskazuje przykłady metafor	- rozpoznaje w tekście paradoks - wskazuje elementy natury i kultury - wskazuje elementy orientalne - omawia nastrój utworów, wyjaśnia, czego dotyczą metafory w utworach	- wyjaśnia, z czego wynika malarskość obrazów poetyckich - wyjaśnia, z czego wynika paradoks w utworze - omawia elementy natury i kultury - omawia elementy orientalne - tworzy krótką wypowiedź na temat wrażeń, jakie wywołują w nim utwory, wyjaśnia znaczenia wynikające z metafor	- porównuje obrazy poetyckie - wyjaśnia funkcję paradoksu - omawia relacje między naturą a kulturą - wyjaśnia funkcje elementów orientalnych - omawia elementy tworzące nastrój utworów, wyjaśnia funkcję metafor	samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich metaforyki, porównuje je
30.	Sonet współczesny	wprowadzenie do lekcji 30. Sławomir Rudnicki, <i>Dwie Ojczyzny</i>	- rozpoznaje utwór jako sonet - wskazuje podstawowe środki poetyckie wykorzystane w sonecie, wyodrębnia obrazy poetyckie - dostrzega motyw pielgrzyma	- rozpoznaje utwór jako sonet - rozpoznaje i nazywa zastosowane przez poetę środki poetyckie, omawia obrazy poetyckie - omawia motyw pielgrzyma w utworze	- przypomina cechy sonetu jako gatunku lirycznego - omawia rkoncepcję dwóch ojczyzne - wyjaśnia funkcje środków poetyckich wykorzystanych w utworze, omawia znaczenia wynikające z obrazów poetyckich - omawia stan psychiczny podmiotu lirycznego	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest sonetem - wyjaśnia koncepcję dwóch ojczyzn - omawia język artystyczny utworu, omawia relacje zachodzące między obrazami poetyckimi - porównuje motyw pielgrzyma z poznanych sonetów	samodzielnie analizuje i interpretuje cykl poznanych sonetów ze szczególnym uwzględnieniem warstwy obrazowej i refleksyjnej utworów
		Krystyna Konecka, <i>To tu</i>	- rozpoznaje utwór jako sonet - dostrzega motyw pielgrzyma - rozpoznaje sytuację podmiotu lirycznego	- rozpoznaje utwór jako sonet - omawia motyw pielgrzyma w utworze - rozpoznaje i nazywa różne idee ojczyzny, w tym motyw małej ojczyzny	- przypomina cechy sonetu jako gatunku lirycznego - omawia stan psychiczny bohaterki utworue - porównuje różne idee ojczyzny	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest sonetem - porównuje motyw pielgrzyma z poznanych sonetów - przygotowuje pracę dotyczącą różnych idei ojczyzny	samodzielnie analizuje i intepretuje wiersz

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
31.	W kostiumie historycznym	wprowadzenie do lekcji 31. <i>W kostiumie historycznym</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	- wie, że utwór jest powieścią poetycką - przedstawia najważniejsze wydarzenia z biografii bohatera	- wymienia cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego - porządkuje fakty z biografii bohatera	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią poetycką - porządkuje wydarzenia z biografii bohatera - omawia bohatera z perspektywy bohatera bajronicznego - charakteryzuje Wallenroda jako bohatera tragicznego	- wskazuje podobieństwa <i>Konrada Wallenroda</i> i <i>Giaura</i> jako powieści poetyckich - własnymi słowami przedstawia chronologicznie biografię bohatera - charakteryzuje Wallenroda jako bohatera bajronicznego	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego odniesień do aktualnej ówczesnej sytuacji politycznej i etycznej Polski
32.	Powieść poetycka po polsku	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Powieść poetycka po polsku</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	- przypomina cechy bohatera bajronicznego - wie, że Wallenrod to bohater tragiczny	- wyjaśnia, dlaczego Wallenrod to bohater bajroniczny - wskazuje przyczyny tragizmu bohatera	- wyjaśnia, co oznacza pojęcie <i>wallenrodyzm</i> - wyjaśnia, jaki jest związek czynów bohatera z pojęciem makiawelizmu	wyjaśnia, z czego wynika i na czym polega tragizm bohatera	
33.	Etyka patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 33. Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	- zna pojęcie <i>wallenrodyzm</i> - przypomina założenia makiawelizmu	- wyjaśnia, na czym polega wallenrodyzm - wyjaśnia założenia makiawelizmu	- wyjaśnia, jak jest związek czynów bohatera z pojęciem makiawelizmu - omawia elementy historyczne w utworze	ocenia wallenrodyzm jako postawę	
34.	O miłości niemożliwej	wprowadzenie do lekcji 34. <i>O miłości niemożliwej</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	- ma świadomość historyzmu utworu - opowiada, kim był Halban - opowiada, jak narodziła się miłość Alfa i Aldony	- wskazuje elementy historyczne - omawia rolę Halbana w utworze - odtwarza wydarzenia związane z motywem miłości Alfa i Aldony	- omawia elementy historyczne w utworze - interpretuje pieśń Halbana - omawia zależności między miłością indywidualną a miłością do ojczyzny	- ustala, czy postawę Wallenroda można łączyć z makiawelizmem - wyjaśnia funkcję elementów historycznych w utworze - interpretuje fragmenty poświęcone roli literatury w życiu narodu - wyjaśnia, na czym polega tragizm miłości Alfa i Aldony	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
35.	Polski arcydramat romantyczny	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Polski arcydramat romantyczny</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	- wie, że utwór to dramat romantyczny - krótko przedstawia Konrada, podaje przykłady postaci, ilustrujących problem cierpienia jednostek, przypomina, na czym polega kategoria tragizmu, nazywa grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie - odróżnia realizm od fantastyki, rozumie pojęcie <i>metafizyka</i>, przypomina, co to jest symbol - przypomina, kim był Prometeusz	- omawia cechy dramatu romantycznego - nazywa role, w jakich występuje Konrad (więzień, filomata, poeta, wieszcz, duchowy przywódca narodu), podaje przykłady cierpienia jednostek i narodu przedstawione w dramacie, wyjaśnia, na czym polega tragizm Konrada, omawia grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie - dzieli bohaterów na realistycznych i fantastycznych, wskazuje sceny metafizyczne, wymienia elementy symboliczne	- podaje z tekstu przykłady pokazujące, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny - omawia funkcję poety i wieszcza, jakie pełni Konrad, wyjaśnia pojęcie <i>martyrologia</i>, odwołując się do tekstu, ustala przyczyny tragizmu zobrazowanego w dramacie, zestawia ze sobą grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie - wskazuje sceny, w których występują postaci fantastyczne, omawia sceny metafizyczne, wyjaśnia symbolikę elementów świata przedstawionego w dramacie	- uzasadnia tezę, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny - omawia wszystkie funkcje pełnione przez Konrada, omawia motyw martyrologiczny, omawia tragizm jednostek i zbiorowości w dramacie, interpretuje scenę Salonu Warszawskiego - omawia postacie fantastyczne i ich rolę w dramacie, omawia funkcję scen metafizycznych w całości utworu, omawia funkcje elementów symbolicznych - uzasadnia twierdzenie, że Konrad reprezentuje postawę prometejską, wyjaśnia, czemu służy postawa mesjanistyczna	samodzielnie omawia problematykę utworu, interpretuje wybrane sceny dramatu z perspektywy dramatu romantycznego
36.	Patriotyczna wymowa III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 36. Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III					
37.	Wizja poezji i poety w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Wizja poezji i poety w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III					
38.	Romantyczny prometeizm	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Romantyczny prometeizm</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III					
39.	Mickiewicz a mesjanizm	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Myśl mesjanistyczna Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
40.	Współczesne nawiązania do mesjanizmu	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Współczesne nawiązania do mesjanizmu</i> Adam Zagajewski, <i>Kłęska</i>	- ustala, czego dotyczy tytuł wiersza - wie, na czym polega ironia, przypomina, na czym polega kontrast - wie, na czym polega paradoks	- wymienia wydarzenia historyczne, które można wiązać z tytułem utworu - dostrzega ironię w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą - dostrzega paradoks w tekście	- formułuje problematykę wiersza - ustala, czego dotyczy ironia zastosowana w wierszu, omawia elementy kontrastujące ze sobą - wyjaśnia, czego dotyczy paradoks zastosowany w wierszu	- krótko omawia problematykę wiersza w kontekście jego tytułu - wyjaśnia, czemu służy ironia zastosowana w wierszu, omawia funkcję kontrastu - ocenia zasadność wprowadzenia paradoksu do utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór w kontekście odniesień do mesjanizmu
		Wojciech Wencel, <i>In hora mortis</i>	- wie, na czym polega aluzja, wskazuje symbole w utworze - przypomina, na czym polegał mesjanizm	- wskazuje wersy zawierające aluzje literackie i historyczne, omawia elementy o znaczeniu symbolicznym - cytuje fragmenty nawiązujące do idei mesjanizmu	- podaje odniesienia wykorzystane w aluzjach literackich i historycznych, podaje źródła symboliki występującej w utworze - komentuje wiersz z perspektywy mesjanizmu	- omawia sens aluzji wprowadzonych do wiersza, wyjaśnia znaczenia wynikające z wykorzystanych w wierszu symboli - ocenia ideę mesjanizmu z perspektywy historii Polski	samodzielnie analizuje i interpretuje ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do mesjanizmu, oceny zawartej w utworze postawy życiowej
41.	Wypowiedzi niejednoznaczne	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Wypowiedzi niejednoznaczne</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	- odtwarza treści oddane wprost we fragmencie - wskazuje elementy symboliczne, cytuje metafory, wie, co to jest elipsa, cytuje wypowiedzi wieloznaczne	- wyjaśnia, czego dotyczy wizja przedstawiona we fragmencie utworu - wyjaśnia symbolikę fragmentu, wyjaśnia znaczenia metafor, wskazuje elipsę, próbuje skonkretyzować wieloznaczne wypowiedzi z fragmentu	- wskazuje niedopowiedzenia i niedomówienia w poznanym fragmencie - wyjaśnia znaczenia symboli, omawia metafory zawarte w tekście, wyjaśnia znaczenia elipsy, ocenia z punktu widzenia czytelnika wypowiedzi wieloznaczne	- próbuje ukonkretnić niedomówienia i niedopowiedzenia w poznanym fragmencie utworu - omawia rolę symboli, omawia sposób konstrukcji metafor, omawia funkcje elipsy, ocenia z punktu widzenia etyki wieloznaczność wypowiedzi	samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
42.	Tabu językowe	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Tabu językowe</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	- zna funkcje języka, zna pojęcie <i>tabu językowe</i> - określa relacje Konrada z Bogiem	- wyjaśnia, na czym polega funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na czym polega tabu językowe - wyjaśnia, w jaki sposób Konrad zwraca się do Boga	- wyjaśnia, czemu służy funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na co nie pozwala tabu językowe - ustala, z czego wynika sposób zwracania się przez Konrada do Boga	- podaje przykłady sytuacji, w których język pełni funkcję magiczną, wyjaśnia, z czego wynika tabu językowe - ustala, czy Konrad łamie tabu językowe	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty Wielkiej Improwizacji ze szczególnym uwzględnieniem języka wypowiedzi Konrada
43.	Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie</i> Ewa Lipska, <i>Kraj podobny do innych</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	- dzieli wiersz na części kompozycyjne, ustala ich zawartość, przypomina, na czym polega kontrast, przypomina, co to jest symbol - wie, co to jest stereotyp	- odtwarza obraz Polski i Polaków zawarty w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą, wskazuje elementy symboliczne - wskazuje stereotypy na temat Polaków wykorzystane w wierszu	- omawia konwencję przedstawienia Polski i Polaków w wierszu, omawia kontrast wykorzystany w wierszu - wskazuje źródła stereotypów na temat Polski i Polaków	- ustosunkowuje się do obrazu Polski i Polaków zawartego w wierszu, omawia funkcje kontrastu, wyjaśnia znaczenia zawarte w elementach symbolicznych - ustosunkowuje się do stereotypów na temat Polaków zawartych w utworze	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem stereotypów, jakim podlega obraz Polski i Polaków, ustosunkowuje się do tych stereotypów
44.	Romantyczna poezja egzystencji	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Romantyczna poezja egzystencji</i> Adam Mickiewicz, [<i>Nad wodą wielką i czystą</i>]	- dzieli utwór na części kompozycyjne - wskazuje elementy sygnalizujące obecność osoby mówiącej, cytuje wersy mówiące o życiu - wyodrębnia obraz poetycki, wskazuje elementy symboliczne, uzasadnia, że osoba mówiąca to poeta - zna pojęcie pejzażu mentalnego	- omawia zawartość myślową części opisowej i refleksyjnej - postrzega wypowiedź poetycką jako osobiste wyznanie, ustala, czym jest życie według osoby mówiącej - omawia zawartość obrazu poetyckiego, omawia znaczenia elementów symbolicznych, ustala, jaka jest rola poety według osoby mówiącej	- omawia nastrój utworu - ustala temat osobistego wyznania, wyjaśnia, jaki jest cel życia według osoby mówiącej - omawia nastrój obrazu poetyckiego, wyjaśnia symbolikę utworu, omawia rolę poety ukazaną w utworze - omawia składniki pejzażu mentalnego	- omawia relacje łączące obydwie części kompozycyjne wiersza - podaje argumenty, uzasadniające łączenie utworu z biografią samego poety, ustosunkowuje się do poglądów osoby mówiącej na temat sensu i celu życia	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między jego częścią opisową a refleksyjną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			gromadzi i selekcjonuje materiał do prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	- wyjaśnia, co wskazuje, że opisywany krajobraz to pejzaż mentalny - wraz z grupą przygotowuje prezentację pokazującą motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	bierze aktywny udział w przygotowaniu prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	- omawia relacje między obrazem poetyckim a refleksją o życiu, wyjaśnia funkcję elementów symbolicznych, ustosunkowuje się do refleksji na temat roli poety - wyjaśnia źródła pejzażu mentalnego kreowanego w wierszu - kieruje pracą grupy przygotowującej prezentację pokazującą motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	
45.	Nowoczesna poetyka w lirykach łożańskich	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Nowoczesna poetyka w lirykach łożańskich</i> Adam Mickiewicz, <i>[Gdy tu mój trup]</i>	- zna pojęcie paradoksu - przypomina, na czym polega powtórzenie, wie, na czym polega metafora, wskazuje w tekście symbole - wie, co to jest pejzaż mentalny	- wskazuje paradoks w wierszu - wskazuje w tekście powtórzenia, wskazuje w tekście metafory, wyjaśnia znaczenia zawarte w symbolach - wskazuje elementy pejzażu mentalnego	- wyjaśnia, na czym polega paradoks rozpoczynający wiersz - wyjaśnia, czego dotyczą powtórzenia, objaśnia użyte metafory, ustala, z czym są związane symbole - omawia własnymi słowami pejzaż mentalny	- omawia funkcję paradoksu rozpoczynającego wiersz - wyjaśnia, czemu służą powtórzenia, omawia rolę metafor, omawia symbolikę wiersza - objaśnia, z czym związany jest pejzaż mentalny	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem symboliki pejzażu mentalnego
		Adam Mickiewicz, <i>Snuć miłość...</i>	przypomina, na czym polega porównanie, wyjaśnia, na czym polega gradacja, przypomina, co to jest paralelizm składniowy	wskazuje składniki porównań, wskazuje elementy podlegające gradacji, wskazuje paralelizmy składniowe	zestawia ze sobą użyte w tekście porównania, omawia elementy podlegające gradacji, omawia zawartość treściową paralelizmów składniowych	omawia funkcję porównań w tekście, ustala, czemu służy gradacja w utworze, ustala, czemu służy wykorzystanie paralelizmów składniowych	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między tematyką a środkami języka poetyckiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			wie, że tematem wiersza jest miłość jako najwyższa wartość	ustala, jak pokazana jest miłość w wierszu	własnymi słowami omawia tematykę utworu	podaje przykłady utworów, w których miłość jest pokazana jako najwyższa wartość	
46.	<i>Polaty się lzy...</i> – wzór lapidarności poezji	wprowadzenie do lekcji 46. <i>„Polaty się lzy...”</i> – wzór lapidarności poezji Adam Mickiewicz, <i>Polaty się lzy...</i> Julian Przyboś, <i>Oczy</i> Czesław Miłosz, [<i>Zapisy mego czucia...</i>]	- zna pojęcie <i>lapidarność</i>, wyjaśnia, co szczególnego można zauważyć w kompozycji utworu - zna pojęcie <i>wyznanie poetyckie</i> - wskazuje w tekście epitety, przypomina, na czym polega anafora - wie, że bohaterem lirycznym jest Adam Mickiewicz, cytuje wersy poświęcone wyglądowi bohatera, przypomina najważniejsze fakty z biografii Mickiewicza - wie, na czym polega odbrażawianie wybitnych postaci	- omawia budowę utworu, wie, na czym polega kompozycja klamrowa - wie, że utwór jest wyznaniem poetyckim - ustala, na czym polega niezwykłość epitetów, wskazuje w tekście przykład anafory - wydobywa informacje z tekstu związane z wyglądem Mickiewicza, porządkuje informacje dotyczące biografii - wie, że utwór stanowi odbrażowanie postaci Mickiewicza	- stosuje w wypowiedzi termin <i>lapidarny</i>, wyjaśnia, na czym polega kompozycja klamrowa - formuluje temat wyznania poetyckiego - wie, że epitety występujące w wierszu mają charakter metaforyczny, omawia budowę anafory - na podstawie tekstu własnymi słowami opisuje wygląd Mickiewicza, ocenia sposób przedstawienia faktów z biografii Mickiewicza - wyjaśnia, w jaki sposób poeta odbrażawia Mickiewicza	- ustala, na czym polega wartość lapidarnego tekstu poetyckiego, ustala funkcje kompozycji klamrowej - wyjaśnia, czego dotyczy wyznanie poety - omawia funkcję epitetu metaforycznego, wyjaśnia funkcję anafory - ustala, jaki wydźwięk ma opis zewnętrzny Mickiewicza, omawia konwencję przedstawienia bohatera lirycznego - wyjaśnia, w jakim celu poeta odbrażawia Mickiewicza	- samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego - samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem sposobu przedstawienia postaci Mickiewicza
47.	Romantyczna idealizacja polskości	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Romantyczna idealizacja polskości</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Soplicy</i>	- wie, że tekst jest gawędą szlachecką - wie, na czym polega idealizacja - zna rodzaje narracji - nazywa cechy szlachty	- wymienia cechy gawędy - wskazuje elementy wyidealizowane - wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator - omawia cechy szlachty	- omawia gawędę jako gatunek literacki - ustala, z czego wynika idealizacja - rozpoznaje narrację pierwszoosobową	- uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką - ustala, czemu służy idealizacja - ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
					na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana szlachta	
		Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	- wie, co to jest świat przedstawiony, wymienia jego składniki, tytułuje każdy fragment - wskazuje cytaty, odnoszące się do tradycji szlacheckiej - wskazuje, kto jest narratorem we fragmentach utworu - nazywa cechy opisanej szlachty	- omawia elementy świata przedstawionego we fragmentach, ustala temat każdego fragmentu - wskazuje elementy tradycji szlacheckiej - przedstawia osoby wypowiadające się - charakteryzuje szlachtę	- odwołując się do całości utworu, przedstawia występujące we fragmentach postaci, streszcza swoimi słowami przedstawione fragmenty - wypowiada się na temat tradycji szlacheckiej - omawia typ narracji - omawia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	- omawia sposób pokazania elementów świata przedstawionego, umieszcawia fragmenty w całości utworu - ocenia tradycję szlachecką - komentuje sposób prowadzenia narracji - ocenia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty, zestawiając je z <i>Pamiętkami Soplicy</i>
48.	Świat szlacheckich wyobrażeń	wprowadzenie do lekcji 48 <i>Świat szlacheckich wyobrażeń</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Soplicy</i>	- wie, że tekst jest gawędą szlachecką - wie, na czym polega idealizacja - zna rodzaje narracji - nazywa cechy szlachty	- wymienia cechy gawędy - wskazuje elementy wyidealizowane - wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator - omawia cechy szlachty	- omawia gawędę jako gatunek literacki - ustala, z czego wynika idealizacja - rozpoznaje narrację pierwszoosobową - na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	- uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką - ustala, czemu służy idealizacja - ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa - ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana szlachta	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
49.	Językowy obraz świata	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Językowy obraz świata</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Soplicy</i>	- zna pojęcie <i>językowy obraz świata</i>, zna pojęcie stereotypu kulturowego - podaje przykłady sposobów uzyskania szlachectwa	- wie, co składa się na językowy obraz świata, wyjaśnia, na czym polegają stereotypy kulturowe - omawia sposoby uzyskania szlachectwa opisane w tekście	- wyjaśnia, jak powstaje językowy obraz świata, omawia przykłady stereotypów kulturowych - ustala, jaki obraz szlachectwa wyłania się z utworu	- wyjaśnia, czym jest językowy obraz świata, wyjaśnia, jak stereotypy kulturowe wpływają na postrzeganie rzeczywistości - odtworza ocenę szlachectwa dokonywaną przez autora	tworzy samodzielną wypowiedź, w której omawia problem językowego obrazu świata
			nazywa porządek społeczny, opisywany przez autora	ustala, jaki porządek społeczny akceptuje i docenia autor tekstu	wypowiada się na temat elitaryzmu i egalitaryzmu społecznego	ocenia porządek społeczny, prezentowany przez autora	
50.	Romantyczny kreacjonizm Słowackiego	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Romantyczny kreacjonizm Słowackiego</i> Juliusz Słowacki, <i>Rozłúčzenie</i>	- zna pojęcie <i>kreacjonizm</i> - wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje miejsca, w których ujawniony jest nadawca i odbiorca wiersza - wymienia elementy krajobrazu przedstawionego w wierszu - wskazuje elementy o znaczeniu symbolicznym - wskazuje metafory	- wyjaśnia, na czym polega kreacjonizm w sztuce - omawia zawartość obrazów poetyckich, ustala, co łączy nadawcę i adresatkę - opisuje krajobraz wykreowany w wierszu - wyjaśnia symboliczne znaczenia elementów - analizuje budowę metafor	- zestawia kreacjonizm z naśladownictwem - omawia język tworzący obrazy poetyckie, ustala, gdzie znajdują się nadawca i odbiorca - nazywa środki językowe kreujące krajobraz - ustala, z czym są związane elementy o znaczeniu symbolicznym - wyjaśnia znaczenia metafor	- udowadnia, że wiersz ma charakter kreacjonistyczny - omawia relacje łączące obrazy poetyckie, charakteryzuje relacje łączące nadawcę i odbiorcę - omawia językowe sposoby kreowania krajobrazu - omawia symbolikę tekstu - omawia funkcję metafor w kreowaniu poetyckiej rzeczywistości	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego kreacjonizmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
51.	Dylematy egzystencjalne Kordiana	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Dylematy egzystencjalne Kordiana</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	- wie, że utwór jest dramatem romantycznym - krótko przedstawia Kordiana	- wymienia cechy dramatu romantycznego - wymienia role społeczne Kordiana	- omawia cechy dramatu romantycznego - wyjaśnia, na czym polega przemiana wewnętrzna Kordiana	- uzasadnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym - charakteryzuje Kordiana jako bohatera romantycznego	- wie, że utwór jest dramatem romantycznym - krótko przedstawia Kordiana
52.	Kordian w poszukiwaniu wartości	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Kordian w poszukiwaniu wartości</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	- wymienia miejsca wędrówki Kordiana - wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych	- streszcza przebieg wędrówki Kordiana - wyjaśnia, na czym polega tragizm Kordiana - omawia wartości, których bohater poszukuje w czasie swej wędrówki	- ustala, czego Kordian dowiaduje się o świecie w czasie swojej wędrówki po Europie - wskazuje przyczyny tragizmu bohatera	- omawia doświadczenia bohatera w czasie wędrówki po Europie - charakteryzuje Kordiana jako bohatera tragicznego	- wymienia miejsca wędrówki Kordiana - wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych
53.	Winkelriedyzm kontra mesjanizm	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Winkelriedyzm kontra mesjanizm</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	- nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera - wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> - wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego	- wyjaśnia koncepcję winkelriedyzmu - wymienia nawiązania do powstania listopadowego	- omawia przyczyny utraty wiary w wartości przez Kordiana - ocenia koncepcję winkelriedyzmu	- omawia aksjologiczne poszukiwania bohatera - porównuje ideę winkelriedyzmu z mesjanizmem	- nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera - wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> - wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego
54.	Dlaczego upadło powstanie listopadowe?	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Dlaczego upadło powstanie listopadowe?</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i> Ernest Bryll, <i>Lekcja polskiego – Słowacki</i>	- wskazuje postaci symboliczne - opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu	- omawia symbolikę postaci - omawia zakończenie dramatu	- omawia rolę nawiązań do powstania listopadowego w akcji dramatu - omawia relacje postaci symbolicznych z pozostałymi bohaterami dramatu - wyjaśnia, na czym polega kompozycja otwarta utworu	- omawia rolę nawiązań do powstania listopadowego - omawia funkcje fabularne i ideowe postaci symbolicznych - wyjaśnia znaczenie kompozycji otwartej dla akcji dramatu	- wskazuje postaci symboliczne - opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
55.	Śmierć bohatera romantycznego	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Śmierć bohatera romantycznego</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i> Czesław Miłosz, <i>Twój głos</i>	- cytuje wersy zawierające nakazy - wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiącą - wskazuje i nazywa najważniejsze środki języka poetyckiego - dostrzega motyw śmierci w utworze	- odtwarza własnymi słowami nakazy osoby mówiącej - ustala, kim jest osoba mówiąca - wskazuje i nazywa wszystkie środki poetyckie użyte w wierszu - uogólnia rozważania o sposobach ukazania motywu śmierci	- ustala, czego dotyczą nakazy osoby mówiącej - wyjaśnia, co oznacza zmiana osoby mówiącej z liczby mnogiej na pojedynczą - omawia środki języka poetyckiego użyte w wierszu - omawia postawy wobec śmierci zaprezentowane w wierszu	- uogólnia nakazy osoby mówiącej - ustala, jakie relacje łączą osobę mówiącą z odbiorcą wiersza - omawia funkcję środków języka poetyckiego - zestawia motyw śmierci pokazany w wierszu ze śmiercią w tekstach romantycznych	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem motywu śmierci i postaw wobec niej
56.	Kordian – romantyczny czy współczesny?	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Kordian – romantyczny czy współczesny?</i> <i>Kordian</i> , reż. Jan Englert	- wie, na czym polega inscenizacja - zna twórców przedstawienia teatralnego - czyta ze zrozumieniem fragment omawiający teorię dramatu - przedstawia swoje ogólne wrażenia po obejrzeniu inscenizacji <i>Kordiana</i>	- wyjaśnia pojęcie <i>inscenizacja</i> - wymienia twórców teatru - wymienia trzy teorie dramatu - wskazuje różnice między tekstem literackim a inscenizacją <i>Kordiana</i>	- wskazuje różnice między tekstem dramatu a jego inscenizacją - omawia zależności między twórcami teatru - omawia trzy teorie dramatu - omawia grę aktorską głównych postaci w inscenizacji <i>Kordiana</i>	- wymienia elementy składające się na inscenizację teatralną - podaje przykłady środków języka teatralnego ze znanych mu inscenizacji - omawia różnice między teoriami dramatu - ocenia obejrzaną inscenizację <i>Kordiana</i>	samodzielnie analizuje i interpretuje inscenizację <i>Kordiana</i> ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanych środków języka teatralnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
57.	Romantyczna ironia	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Romantyczna ironia</i> Juliusz Słowacki, <i>Beniowski</i>	- zna pojęcie <i>ironia</i> - wie, że utwór jest poematem dygresyjnym - wskazuje aluzje literackie - przedstawia bohaterów - określa rodzaj narracji w tekście	- wskazuje we fragmencie wersy o charakterze ironicznym - formułuje temat zastosowanych dygresji - ustala, czego dotyczą aluzje literackie - krótko charakteryzuje bohaterów - wskazuje, o czym informuje narrator	- ustala, czego dotyczy ironia - wyjaśnia, czym cechuje się poemat dygresyjny jako gatunek literacki - określa znaczenie aluzji literackich - omawia sposób pokazania bohaterów - omawia stosunek narratora do świata przedstawionego	- omawia funkcję ironii we fragmencie - omawia relacje między fabułą a dygresjami - wyjaśnia, w jakim celu autor wprowadza aluzje literackie - określa relacje między bohaterami - omawia kreację narratora	samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem przynależności gatunkowej
58.	<i>Beniowski</i> – żywioł dygresji	wprowadzenie do lekcji 58. <i>„Beniowski” – żywioł dygresji</i> Juliusz Słowacki, <i>Beniowski</i>	- określa tematykę dygresji - wie, że utwór jest poematem dygresyjnym - wskazuje dygresje, w których zawarty jest program poetycki	- interpretuje dwie wybrane dygresje - wskazuje we fragmentach przykłady różnych gatunków - odtwarza program poetycki zawarty w dygresjach	- wskazuje elementy wspólne przytoczonych dygresji - wyjaśnia, na czym polega synkretyzm gatunkowy - ocenia program poetycki zawarty w dygresjach	- omawia język poetycki przytoczonych dygresji - omawia synkretyzm gatunkowy przytoczonych fragmentów tekstu - omawia program poetycki zawarty w dygresjach w kontekście założeń romantyzmu	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ich problematyki
59.	Romantyczny mit Słowian	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Romantyczny mit Słowian</i> Maria Janion, <i>Co się stało z mitologią słowiańską?</i>	podaje przykłady obrzędów, wierzeń, związanych z mitologią słowiańską	- omawia stanowiska interautów wobec mitologii słowiańskiej - odtwarza tezę autorki sformułowaną w tekście - przypomina cechy języka naukowego	- omawia stosunek klasyków i romantyków do mitologii słowiańskiej - omawia przykłady przytoczone przez autorkę dla poparcia tezy - wskazuje przykłady związane z cechami języka naukowego	- omawia postawę autorki wobec mitologii słowiańskiej - ustosunkowuje się do tezy autorki przedstawionej w tekście - omawia język tekstu	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst, ustosunkowuje się do tezy autorki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
60.	Lehici i Wenedowie – przodkowie Słowian?	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Lehici i Wenedowie – przodkowie Słowian?</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	- przypomina cechy mitu - podaje przykłady bohaterów należących do plemienia Lechitów i Wenedów	- wyjaśnia, dlaczego utwór Słowackiego można powiązać z mitem prapoczątku - charakteryzuje plemię Lechitów i Wenedów	- wyjaśnia, z jakimi wydarzeniami Słowacki łączy początki państwa polskiego - porównuje oba plemiona	- opowiada własnymi słowami, jaki według Słowackiego był prapoczątek państwa polskiego - ocenia obydwa plemiona	samodzielnie analizuje i interpretuje dramat, uwzględniając przede wszystkim perspektywę historyczną
61.	Rola poezji tyrtejskiej	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Rola poezji tyrtejskiej</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	- wie, że termin poezja tyrtejska wywodzi się z antyku - omawia przypuszczenia co do zwycięstwa przed walką	- wyjaśnia, co oznacza termin poezja tyrtejska - porównuje siły zbrojne obu plemion	- wyjaśnia, jakie znaczenie miała poezja tyrtejska w walce Lechitów i Wenedów - omawia postawy Lechitów i Wenedów w czasie walki	- wyjaśnia, jaki związek ma poezja tyrtejska z dramatem Słowackiego - analizuje wypowiedzi Lecha i Derwida o wyniku walki	
62.	Postawy wobec historii – Lilla i Roza	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Postawy wobec historii – Lilla i Roza</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	- przypomina, jak zakończyła się walka - wskazuje symbole w tekście	- wyjaśnia, dlaczego Wenedowie ponieśli klęskę - wyjaśnia symboliczne znaczenia imion obu siostr	- wyjaśnia znaczenie wszystkich symboli we fragmentach tekstu - omawia przebieg walki	- wskazuje źródła zwycięstwa Lechitów i klęski Wenedów - omawia znaczenie wizji Rozy, ocenia postawy obu siostr	
63.	Miłość i obowiązek	wprowadzenie do lekcji 63. <i>Miłość i obowiązek</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	- krótko przedstawia postawy obu siostr - opowiada własnymi słowami treść wypowiedzi Gwinony - krótko przedstawia powiązania rodzinne w rodzinie Derwida i Lecha - przypomina cechy baśni	- omawia wyczerpująco postawy obu siostr - wyjaśnia, jakiego wyboru musiał dokonać Derwid, omawia stosunek córek do ojca - wymienia elementy baśni we fragmencie dramatu	- omawia wpływ świętego Gwalberta na postawę Lilli Wenedy - ustala, jakiego wyboru oczekuje od Derwida każda z córek, wyjaśnia, jak Lech ocenił postawę Lilli - omawia elementy baśniowe we fragmencie	- omawia znaczenie wizji Rozy, ocenia postawy obu siostr - wyjaśnia, na czym polega tragizm Derwida, ocenia stosunek córek do ojca - omawia funkcję elementów baśniowych w dramacie	
64.	Konwencja baśniowa w <i>Lilli Wenedzie</i>	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Konwencja baśniowa w „Lilli Wenedzie”</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i> Andrzej Sapkowski, <i>Wiedźmin</i>	- wyjaśnia, jakie utwory zalicza się do literatury popularnej - przypomina, na czym polega konwencja baśniowa - przedstawia Wiedźmina	- podaje znane mu przykłady literatury popularnej - podaje elementy związane z konwencją baśniową wykorzystane w tekście - charakteryzuje Wiedźmina	- reklamuje znany mu utwór należący do literatury popularnej - przedstawia swój stosunek do konwencji baśniowej - wskazuje, co niezwykłego można odnaleźć w postaci Wiedźmina	- uzasadnia, dlaczego <i>Wiedźmina</i> można zaliczyć do literatury popularnej - ustala, co czytelnikowi daje konwencja baśniowa - omawia swój stosunek do Wiedźmina	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do literatury popularnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
65.	Gorzki rozrachunek z narodem	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Gorzki rozrachunek z narodem</i> Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>	• wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania • przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast	• wyjaśnia, co to jest grób Agamemnona • wskazuje elementy zestawione analogicznie, ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo	• wskazuje elementy kostiumu antycznego • ustala, na czym polega analogia wykorzystana w utworze, ustala, co wynika z kontrastu wykorzystanego w utworze	• omawia wszystkie elementy kostiumu antycznego wykorzystane w tekście • wyjaśnia funkcję analogii zastosowanej w tekście, ustala znaczenie kontrastu dla wymowy tekstu	• wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania • przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast
66.	Poeta w roli oskarżyciela	wprowadzenie do lekcji 66. <i>Poeta w roli oskarżyciela</i> Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>	• dzieli tekst na części kompozycyjne • cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski • wyjaśnia, na czym polega liryka apelu • formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków • odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne	• omawia zawartość wyodrębnionych części kompozycyjnych • wskazuje związki z sytuacją Polski • ustala, o co apeluje poeta w wierszu • wyjaśnia, co poeta zarzuca Polsce i Polakom • wskazuje środki językowe wywołujące patos, wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	• omawia relacje zachodzące między częściami kompozycyjnymi • omawia odniesienia do historii Polski • omawia własnymi słowami poetycki apel do Polaków • omawia stosunek poety do Polski i Polaków • nazywa środki tworzące patos, ustala funkcje elementów symbolicznych	• omawia kompozycję utworu • interpretuje utwór z perspektywy historii Polski • uzasadnia celowość liryki apelu w odniesieniu do tematyki utworu • ocenia stosunek poety do Polski i Polaków • ocenia skuteczność środków tworzących patos wypowiedzi, omawia symbolikę utworu	• cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski • wyjaśnia, na czym polega liryka apelu • formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków • odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne
67.	Poeta i śmierć	wprowadzenie do lekcji 67. <i>Poeta i śmierć</i> Juliusz Słowacki, <i>Testament mój</i>	• wie, że utwór to testament poetycki • wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu • wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny	• wyjaśnia, czym cechuje się testament poetycki • ustala, komu i jakie przesłania przekazuje poeta • wyjaśnia topos ojczyzny jako okrętu	• wskazuje wersy, które zawierają ostatnią wolę poety • ustala, jak Słowacki charakteryzuje sam siebie • omawia relacje Słowackiego z ojczyzną	• uzasadnia tezę, że utwór Słowackiego jest testamentem poetyckim • ustala, co poeta pozostawi po sobie potomnym • ustala, jaki wpływ będzie miała poezja Słowackiego na losy ojczyzny	• wie, że utwór to testament poetycki • wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu • wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny
		Taras Szewczenko, <i>Testament</i>	• zbiera informacje o osobie mówiącej • wyodrębnia obraz poetycki	• omawia relacje między nadawcą i odbiorcą • wskazuje składniki obrazu poetyckiego	• ustala, kto jest odbiorcą wiersza • omawia zawartość obrazu poetyckiego	• omawia sytuację liryczną • komentuje sposób kreowania obrazu poetyckiego	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do utworu <i>Testament mój</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
			- wskazuje podstawowe środki języka poetyckiego - wie, co to jest puenta utworu	- wskazuje i nazywa wszystkie środki języka poetyckiego - wyjaśnia, czego dotyczy puenta wiersza	- określa funkcję zastosowanych środków poetyckich - wyjaśnia, jak rozumie puentę wiersza	- charakteryzuje język utworu - komentuje puentę w odniesieniu do koncepcji <i>non omnis moriar</i>	
68.	Ostatnie refleksje wieszczka	wprowadzenie do lekcji 68. <i>Ostatnie refleksje wieszczka</i> Juliusz Słowacki, <i>Uspokojenie</i> , <i>Bo to jest wieszczka najjaśniejsza chwala</i>	- przypomina, na czym polegała postawa mistyczna - wyodrębnia obrazy poetyckie - wyodrębnia trzy plany czasowe	- wskazuje źródła postawy mistycznej - omawia zawartość obrazów poetyckich - ustala, z czym związane są trzy plany czasowe	- wyjaśnia przyczyny przyjmowania przez poetę postawy mistycznej - opisuje swoimi słowami obrazy poetyckie - przedstawia wizję Warszawy ukazaną w trzech planach czasowych	- zestawia postawę mistyczną Słowackiego z postawą Mickiewicza - omawia sposoby kreowania obrazów poetyckich - omawia relacje między trzema planami czasowymi	samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem odniesień mistycznych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
ROMANTYZM							
69.	Miłość romantyczna w listach poety	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Miłość romantyczna w listach poety</i> Listy Zygmunta Krasińskiego do Delfiny Potockiej i Jerzego Lubomirskiego	- zna list jako formę wypowiedzi - wie, o czym pisze Krasiński w swych listach - wie, na czym polega hiperbola - z czyjąś pomocą tworzy prezentację	- wymienia cechy gatunkowe listu - określa tematykę listów Krasińskiego - wskazuje w listach hiperbolę - tworzy samodzielnie prezentację	- omawia cechy gatunkowe listu jako formy wypowiedzi - dostrzega podobieństwo tematyczne listów - wyjaśnia, czego dotyczy hiperbola w listach - tworzy ciekawą prezentację	- wyjaśnia, czym wyróżnia się list od innych form wypowiedzi - łączy tematykę listów Krasińskiego z biografią poety - omawia funkcję hiperboli w listach - tworzy prezentację z ciekawymi materiałami ikoniecznymi	- samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa listy ze szczególnym uwzględnieniem wzorca miłości romantycznej - tworzy oryginalną prezentację z komentarzami do warstwy ikoniecznej
70.	Dramat rodzinny w <i>Nie-Boskiej komedii</i>	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Dramat rodzinny w „Nie-Boskiej komedii”</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	- zna cechy dramatu romantycznego - wie, co to jest metafizyka - przedstawia hrabiego Henryka	- omawia cechy dramatu romantycznego - wskazuje elementy metafizyczne - wymienia cechy hrabiego Henryka jako bohatera romantycznego	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym - omawia elementy metafizyczne - charakteryzuje hrabiego Henryka jako bohatera romantycznego	- zestawia utwór z innymi dramatami romantycznymi - wyjaśnia funkcję elementów metafizycznych - porównuje hrabiego Henryka z innymi bohaterami romantycznymi	samodzielnie analizuje i interpretuje dramat ze szczególnym uwzględnieniem jego związku z programem romantyzmu
71.	Poeta i poezja według Krasińskiego	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Poeta i poezja według Krasińskiego</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	- wskazuje fragmenty pokazujące hrabiego jako poetę - wymienia przedstawicieli walczących stron - omawia okoliczności dyskusji prowadzonej przez hrabiego Henryka i Pankracego	- omawia symbolikę Dziewicy, jej wpływu na życie hrabiego Henryka - omawia walczące strony - przedstawia racje Henryka i Pankracego w ich dyskusji	- zestawia hrabiego i Orcia jako poetów fałszywego i prawdziwego - charakteryzuje obóz arystokracji i obóz rewolucjonistów	- komentuje obrazy poezji prawdziwej i fałszywej - omawia wizję rewolucji przedstawioną w dramacie	
72.	Dziecko w świecie romantycznych wyobrażeń	wprowadzenie do lekcji 4. Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>				- omawia symboliczną scenę kończącą dramat - omawia poglądy historiozoficzne Krasińskiego	
73.	Literacki obraz rewolucji	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Literacki obraz rewolucji</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	wie, co to jest historiozofia	przedstawia wydarzenia związane z historiozofią	- wyjaśnia, na czym polega tragizm starcia hrabiego Henryka i Pankracego - odtwarza wizję historii przedstawioną w dramacie		

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
74.	Historyczny obraz rewolucji	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Historyczny obraz rewolucji</i> List Zygmunta Krasińskiego do Henryka Reeve’a	- wskazuje w liście elementy opisowe - opisuje wygląd kobiet - zaznacza fragmenty zawierające poglądy Krasińskiego - pisze pracę odtwarzającą poglądy Krasińskiego na rewolucję	- omawia tematykę opisu - odtwarza poglądy obydwu kobiet dotyczące rewolucji - odtwarza poglądy Krasińskiego związane z rewolucją - pisze pracę, w której rozważa tezę Krasińskiego zawartą w tekście	- swoimi słowami odtwarza opis miejsc i opis wyglądu postaci - wyjaśnia, na czym polega różnica w poglądach na rewolucję obu kobiet - w pracy pisemnej przedstawia problem rewolucji i stosunku do niej przez bohaterów listu	- wyjaśnia funkcję opisu w liście - ocenia poglądy obu kobiet dotyczące rewolucji - w pracy pisemnej ustosunkowuje się do tezy Krasińskiego zawartej w tekście	omawia historyzoficzne poglądy Krasińskiego z punktu widzenia założeń romantyzmu
75.	Tragizm racji częściowych	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Tragizm racji częściowych</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	- z uwagą przysłuchuje się dyskusji - zna różne rodzaje argumentów	- bierze udział w dyskusji - stosuje różne rodzaje argumentów - stosuje w dyskusji zasady	- bierze czynny udział w dyskusji - dobiera odpowiedni rodzaj argumentu	- bierze czynny udział w dyskusji - wyraźnie zaznacza swoje stanowisko	bierze czynny udział w dyskusji
76.	Sztuka prowadzenia dyskusji	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Sztuka prowadzenia dyskusji</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	- zna zasady dyskusji - wie, na czym polega etyka dyskusji - zna podstawowe językowe środki perswazji - wie, co to jest kontrargument - wie, czego dotyczy dyskusja hrabiego Henryka i Pankracego	- przestrzega zasad etyki dyskusji - stosuje językowe środki perswazji - stosuje kontrargument w wypowiedzi - śledzi dyskusję hrabiego i Henryka i Pankracego	- dostosowuje swoje wypowiedzi do zasad etyki dyskusji - stosuje różnorodne językowe środki perswazji - dobiera odpowiednie kontrargumenty - ze zrozumieniem śledzi dyskusję hrabiego Henryka i Pankracego	- w zależności od potrzeby dobiera rodzaj argumentu - stosuje się do zasad etyki dyskusji - funkcjonalnie dobiera językowe środki perswazji - stosuje różne rodzaje kontrargumentów - ustosunkowuje się do dyskusji hrabiego Henryka i Pankracego	- formułuje własne stanowisko - prezentuje argumenty i kontrargumenty - stosuje językowe środki perswazji
77.	Wartość inności	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Wartość inności</i> Cyprian Norwid, <i>Adam Kraft</i>	- wie, kim był bohater liryczny - zarysowuje sytuację liryczną - wie, że bohater był jednostką wybitną - wskazuje symbole w wierszu	- przedstawia bohatera lirycznego - określa sytuację liryczną - cytuje wersy mówiące o wybitności bohatera lirycznego - omawia znaczenie wybranych symboli	- charakteryzuje bohatera lirycznego - omawia okoliczności poetyckiej wypowiedzi - wyjaśnia, co świadczy o wybitności prezentowanej jednostki	- wyjaśnia, jak poeta kreuje bohatera lirycznego - wyjaśnia, z czego wynika specyfika sytuacji lirycznej - przedstawia bohatera jako jednostkę wybitną - wykorzystuje w interpretacji symbolikę utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem roli jednostki wybitnej w świecie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			- przypomina, na czym polega apostrofa - dostrzega podniosłość stylu	- wskazuje apostrofę - wyjaśnia, z czego wynika podniosły styl utworu	- omawia znaczenie symboli w utworze - wyjaśnia, do kogo i w jakim celu kierowana jest apostrofa - wyjaśnia, dlaczego utwór jest napisany podniosłym stylem	- wyjaśnia funkcję apostrofy - omawia środki językowe wpływające na podniosły styl utworu	
		W Weronie	- dostrzega związek z dramatem Szekspira - wymienia elementy sytuacji lirycznej - dostrzega motyw miłości w tekście - dostrzega elementy symboliczne - zna podstawowe wyróżniki postawy romantycznej - wie, na czym polega ironia - dostrzega różnicę między postawą wobec świata ludzi i cyprysów	- wskazuje elementy nawiązujące do dramatu Szekspira - krótko przedstawia sytuację liryczną - omawia motyw miłości występujący w tekście - wskazuje elementy symboliczne - wyjaśnia, na czym polega postawa romantyczna - wskazuje wersy o wymowie ironicznej - rozpoznaje dwie postawy wobec świata	- przypomina główne elementy dramatu Szekspira - omawia sytuację liryczną - wyjaśnia funkcję motywu miłości - wyjaśnia znaczenie elementów symbolicznych - omawia postawę romantyczną wobec świata - ustala, czego lub kogo dotyczy ironia - ustala, na czym polega postawa ludzi, a na czym postawa cyprysów wobec świata	- wyjaśnia cel nawiązania do dramatu Szekspira - wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej - ustala, po co poeta przywołuje motyw miłości - omawia funkcje elementów symbolicznych - przypomina bohaterów literackich prezentujących postawę romantyczną wobec świata - wyjaśnia funkcję ironii - ustosunkowuje się do postaw wobec świata przedstawionych w wierszu	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem postaw wobec świata
78.	Kiedy umiera geniusz	wprowadzenie do lekcji 10. Kiedy umiera geniusz Cyprian Norwid, Czarne kwiaty	- czyta wstęp ze zrozumieniem - zna podstawowe informacje o Szopenie - wskazuje fragmenty opisowe - dostrzega gloryfikację bohatera	- wydobywa ze wstępu informacje na temat genezy Czarnych kwiatów - krótko przedstawia bohatera - ustala temat części opisowych	- wie, co jest tematem całego zbioru Czarne kwiaty - przypomina sylwetkę Szopena jako wybitnego twórcy - rozpoznaje środki językowe gloryfikujące bohatera - analizuje części opisowe	- wyjaśnia genezę Czarnych kwiatów - przygotowuje prezentację na temat Szopena - wyjaśnia cel gloryfikacji bohatera - ustala funkcję części opisowych	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem sposobów gloryfikacji i idealizacji bohatera

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			wie, na czym polega synkretyzm rodzajowy	- wskazuje fragmenty gloryfikujące bohatera - rozpoznaje synkretyzm rodzajowy w tekście	wskazuje elementy różnych rodzajów literackich w tekście	wyjaśnia źródła i funkcję synkretyzmu rodzajowego	
79.	Sens sztuki i piękna	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Sens sztuki i piękna</i> Cyprian Norwid, <i>Fortepian Szopena</i>	- wie, co to jest alegoria - przypomina, na czym polega apostrofa - wskazuje w tekście metafory	- rozpoznaje alegorię - wskazuje apostrofę - wyjaśnia znaczenia metafor - wyjaśnia, na czym polega inwersja	- ustala, czego dotyczy alegoria - ustala, do kogo lub czego skierowana jest apostrofa - ustala sensy przekazywane przez metafory	- wyjaśnia znaczenie alegorii - określa funkcję apostrofy - wykorzystuje znaczenia metafor przy interpretacji tekstu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem rozważań Norwida o sztuce i polskości
80.	Polska i polskość w poezji Norwida	wprowadzenie do lekcji 12. <i>Polska i polskość w poezji Norwida</i> Cyprian Norwid, <i>Fortepian Szopena</i>	- zna pojęcie inwersji - rozdziela elementy tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej - krótko charakteryzuje muzykę Szopena - wskazuje elementy składające się na doskonałość według Norwida - wie, na czym polega kontrast - rozpoznaje neologizmy - wie, na czym polega personifikacja - wyróżnia obrazy poetyckie - ustala, co składa się na wizję polskości	- wskazuje w tekście pojęcia odwołujące się do tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej - wyjaśnia, jak Norwid postrzegał muzykę Szopena - ustala, co Norwid postrzegał jako doskonałe - wskazuje kontrast - analizuje budowę neologizmów - ustala, co zostało pokazane za pomocą personifikacji - omawia zawartość obrazów poetyckich - odtwarza wizję ponadczasowej polskości	- wskazuje w tekście inwersję - ustala funkcje elementów tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej - ustala, czym dla Polski i polskości jest muzyka Szopena - interpretuje fragmenty mówiące o doskonałości - ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo - ustala, z czym związane są neologizmy zastosowane przez poetę - wyjaśnia znaczenia wynikające z zastosowanej personifikacji - omawia konstrukcję obrazów poetyckich - omawia i komentuje wizję ponadczasowej polskości	- wyjaśnia cel zastosowanej inwersji - omawia poglądy Norwida na temat tradycji - omawia środki językowe, którymi Norwid przedstawia muzykę Szopena - odtwarza poglądy Norwida na temat doskonałości - omawia funkcję kontrastu - wyjaśnia znaczenia neologizmów - omawia rolę personifikacji w utworze - omawia relacje łączące obrazy poetyckie - zestawia Norwidowską wizję Polski i polskości z koncepcjami innych romantyków	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
81.	Rola jednostki w dziejach	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Rola jednostki w dziejach</i> Cyprian Norwid, <i>Bema pamięci żałobny-rapsod</i>	• wie, że rapsod jest gatunkiem literackim • na podstawie wstępu gromadzi informacje o Józefie Bemie • wie, na czym polega porównanie • wskazuje elementy symboliczne • wie, że Norwid porusza w utworze problem jednostki w świecie • dostrzega nawiązania do różnych kultur • dostrzega przynajmniej jedną aluzję kulturową • wyodrębnia obrazy poetyckie • dostrzega puentę utworu • cytuje fragmenty wyrażone patetycznym stylem	• wskazuje cechy rapsodu jako gatunku • przedstawia bohatera lirycznego • wskazuje elementy, które są ze sobą porównane • omawia elementy symboliczne • odtwarza poglądy Norwida na temat roli jednostki w świecie • zna pojęcie <i>synkretyzm kulturowy</i> • rozpoznaje aluzje kulturowe • omawia zawartość obrazów poetyckich • omawia wizję przyszłości zawartą w utworze • dostrzega patos wypowiedzi poetyckiej	• wyjaśnia, w jakim celu poeta posłużył się rapsodem jako gatunkiem • charakteryzuje bohatera lirycznego • omawia rolę porównania w całości tekstu • wyjaśnia znaczenie elementów symbolicznych dla budowania obrazów poetyckich • przypomina romantyczne założenia na temat roli jednostki w świecie • wyjaśnia, na czym polega synkretyzm kulturowy • wskazuje cechy obrazów poetyckich (plastyka, dynamika) i wskazuje kreujące je środki językowe • omawia językowe sposoby pokazania wizji przyszłości • wyjaśnia cele patosu wypowiedzi	• wyjaśnia związek rapsodu jako gatunku z tematyką i problematyką utworu • omawia sposób kreacji bohatera lirycznego • wyjaśnia funkcję porównania • wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych • omawia poglądy Norwida na temat jednostki w świecie z punktu widzenia założeń romantyzmu • wskazuje źródła kultury łączące się w utworze • wyjaśnia funkcję aluzji kulturowych • omawia relacje łączące obrazy poetyckie • interpretuje znaczenie puenty • omawia językowe sposoby osiągania patosu w utworze	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem sposobów kreowania poetyckiej wizji
82.	Humanizm chrześcijański Norwida	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Humanizm chrześcijański Norwida</i> Cyprian Norwid, <i>Promethidion</i>		• wyjaśnia, czego dotyczą treści antyczne, a czego ewangeliczne • omawia kompozycję utworu • charakteryzuje bohatera • przypomina, na czym polega idealizm Platona		• wyjaśnia, na czym polega humanizm chrześcijański • wyjaśnia, jakie znaczenie dla kompozycji utworu ma synkretyzm • łączy bohatera z ideą prometeizmu • tworzy wypowiedź	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
83.	Użyteczność sztuki	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Użyteczność sztuki</i> Cyprian Norwid, <i>Promethidion</i>		- wskazuje źródła aluzji - wyjaśnia, co według Norwida łączy ideę piękna i użyteczności - ustala, co łączy elementy symboliczne		- w której wyjaśnia idealizm Platona - wyjaśnia funkcję aluzji - omawia Norwidowską ideę piękna i użyteczności - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	
84.	Tragiczna ciągłość losów polskich w XIX i XX wieku	wprowadzenie do lekcji 16. Cyprian Norwid, <i>Pielgrzym</i>	- wskazuje neologizmy w utworze - przedstawia bohatera lirycznego - ustala tematykę utworu	- ustala, czego dotyczą neologizmy - wydobywa z tekstu wiersza informacje o bohaterze lirycznym - formułuje w postaci równoważnika zdania tematykę utworu	- wyjaśnia znaczenia neologizmów - odtworza myśli i poglądy bohatera lirycznego - wydobywa główną myśl z utworu	- omawia funkcje neologizmów - omawia wartości ważne dla bohatera lirycznego - ustosunkowuje się do problematyki utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu <i>homo viator</i>
		Czesław Miłosz, <i>Granica</i>	- przedstawia bohatera lirycznego - ustala tematykę utworu	- wydobywa z tekstu wiersza informacje o bohaterze lirycznym - formułuje w postaci równoważnika zdania tematykę utworu	- odtworza myśli i poglądy bohatera lirycznego - wydobywa główną myśl z utworu	- omawia wartości ważne dla bohatera lirycznego - ustosunkowuje się do problematyki utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem kreacji bohatera lirycznego
85.	Romantyk w wielkim mieście	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Romantyk w wielkim mieście</i> Cyprian Norwid, <i>Nerwy</i>	- wie, na czym polega ironia - dostrzega związek podmiotu lirycznego z bohaterem lirycznym - dostrzega kontrast - nazywa klasy społeczne występujące w utworze	- wyjaśnia, kogo lub czego dotyczy ironia - charakteryzuje podmiot liryczny - nazywa elementy kontrastujące ze sobą - charakteryzuje klasy społeczne przedstawione w utworze	- wskazuje fragmenty o wymowie ironicznej, komentuje je - omawia wartości ważne dla podmiotu lirycznego - omawia elementy kontrastujące ze sobą - omawia relacje między klasami społecznymi występującymi w utworze	- omawia funkcję ironii - omawia światopogląd podmiotu lirycznego - wyjaśnia funkcję kontrastu - odczytuje wymowę społeczną utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego wymowy społecznej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Larwa	- wskazuje słowa kluczowe w wierszu - rozpoznaje metafory - wie, co to jest puenta	- wyjaśnia, jak zostały wyodrębnione słowa kluczowe - ustala, z czym są związane metafory - dostrzega puentę w wierszu	- tworzy wokół słów kluczowych pola semantyczne - wyjaśnia znaczenie metafor - wyjaśnia znaczenie puenty	- wykorzystuje słowa kluczowe do interpretacji utworu - omawia funkcję metafor - wykorzystuje puentę do interpretacji utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem płaszczyzny aksjologicznej
86.	Romantyzm zaangażowany	wprowadzenie do lekcji 18. Romantyzm zaangażowany Cyprian Norwid, Do obywatela Johna Brown	- wydobywa ze wstępu do rozdziału informacje o bohaterze lirycznym - określa czas i miejsce sytuacji lirycznej - wskazuje symbole - przypomina, na czym polega anafora - wymienia podstawowe prawa człowieka - dostrzega polityczną wymowę utworu	- charakteryzuje bohatera lirycznego - omawia kontekst historyczny - wyjaśnia znaczenie symboli - wskazuje anaforę - wie, że utwór mówi o prawach człowieka - wie, z czego wynika polityczna wymowa utworu	- omawia uczucia podmiotu lirycznego względem bohatera - omawia rolę jednostki w biegu historii - komentuje warstwę symboliczną utworu - wyjaśnia znaczenia budowane przez anaforę - wypowiada się na temat praw człowieka - ocenia, czy poezja powinna mieć wydźwięk polityczny	- omawia stosunek podmiotu lirycznego do bohatera - dostrzega uniwersalizm utworu - wykorzystuje symbolikę do interpretacji utworu - określa funkcję anafory - komentuje poglądy Norwida na temat praw człowieka - komentuje polityczny wymiar treści utworu	
87.	Norwid – nawiązania i kontynuacje	wprowadzenie do lekcji 19. Mieczysław Jastrun, Poezja i prawda; Joanna Mueller, Korekta	- funkcję metapoetycką - dostrzega obecność aluzji literackich - rozpoznaje funkcję metapoetycką	- omawia okoliczności sytuacji lirycznej - wskazuje elementy metapoetyckie - zauważa znaczenie puenty utworów	- wymienia elementy decydujące o metapoetyckim charakterze wypowiedzi - omawia znaczenie puent	- wyjaśnia, na czym polega metapoetycki charakter utworu - wyjaśnia, w jakim celu została zastosowana aluzja literacka	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego metapoetyckiego charakteru
88.	O misji pisarza – krytycznie	wprowadzenie do lekcji 20. O misji pisarza – krytycznie Witold Gombrowicz, Trans-Atlantyk	- przypomina, na czym polega satyra - zna konwencję groteski - wie, co to jest archaizm - rozpoznaje odniesienia do tradycji	- ustala, co lub kto został przedstawiony satyrycznie - wskazuje elementy przedstawione groteskowo - wskazuje przykłady archaizmów w tekście	- omawia elementy satyry w tekście - omawia sposoby kreowania groteski - ustala, czego dotyczą archaizmy użyte w tekście	- omawia funkcję satyry w tekście - ustala, czemu służy groteska w tekście - omawia funkcje zastosowanych archaizmów	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem stosunku do tradycji i konwencji groteski

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
89.	Dyskusja z ideą ojczyzny	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Dyskusja z ideą ojczyzny</i> Witold Gombrowicz, <i>Trans-Atlantyk</i>		• wskazuje ośmieszone elementy tradycji	• ustala, co z tradycji zostaje odrzucone w tekście	• omawia stosunek do tradycji w tekście	
90.	Nie igra się z miłością	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Nie igra się z miłością</i> Georges Bizet, <i>Carmen</i>	• wyróżnia operę spośród innych tekstów kultury • prezentuje najważniejsze wydarzenia • przedstawia Carmen • dostrzega wątek miłosny	• dostrzega syntezę sztuk w operze • krótko przedstawia bieg wydarzeń • charakteryzuje Carmen • wskazuje najważniejsze elementy wątku miłosnego	• omawia cechy opery jako tekstu kultury • przedstawia streszczenie utworu • przedstawia uczucia i emocje Carmen • streszcza wątek miłosny	• wymienia przykłady znanych oper • zestawia fragmenty tekstu z muzyką • ocenia Carmen • ustala, jakie znaczenia dla fabuły ma wątek miłosny	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu <i>famme fatale</i>
91.	Romantyczna synteza sztuk	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Romantyczna synteza sztuk</i> Théophile Gautier, <i>Sztuka</i>	• dostrzega, że tematem utworu jest twórczość artystyczna • cytuje metafory • wyjaśnia, kim jest artysta • wymienia wspomniane w utworze materie do tworzenia dzieł sztuki • przypomina, na czym polega motyw <i>non omnis moriar</i>	• omawia normy artystyczne zaprezentowane przez poetę • wyjaśnia znaczenia metafor • omawia rolę artysty • ustala, jakie formy wypowiedzi artystycznej wymienia poeta • omawia motyw <i>non omnis moriar</i> w utworze	• ustala, dlaczego utwór można zaliczyć do nurtu parnasizmu • wykorzystuje znaczenia metafor do interpretacji wiersza • wyjaśnia, co wyróżnia artystę spośród innych ludzi • omawia walory decydujące o artyzmie dzieła • przypomina dzieła wykorzystujące motyw <i>non omnis moriar</i>	• wyjaśnia, na czym polega parnasizm • omawia funkcje metafor • omawia relacje artysty ze światem • ustala, co jest miarą wielkości dzieła • wyjaśnia, w jaki sposób tekst realizuje motyw <i>non omnis moriar</i>	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem zasad poetyckich w nim przedstawionych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
POZYTYWIZM							
92.	„Wiek pary i elektryczności”	wprowadzenie do lekcji 24. „Wiek pary i elektryczności” Jerzy Jedlicki, <i>Jakiej cywilizacji Polacy potrzebują</i>	- wie, o czym jest mowa w tekście - wymienia trzy nurty tradycji wspominane w tekście - wie, że w tekście omówiony jest program pozytywistów	- odtwarza poglądy pokolenia postyczeniowego - ustala, które tradycje wpływały na poglądy pozytywistów - wymienia podstawowe zasady pozytywistów	- ocenia założenia pozytywistów - ustala, które tradycje odrzucali pozytywiści - wyjaśnia główne hasła pozytywistów	- komentuje poglądy pokolenia postyczeniowego - wyjaśnia, które tradycje akceptowali pozytywiści - omawia program pozytywistów	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem założeń pozytywizmu
		Eliza Orzeszkowa, <i>Kilka uwag nad powieścią</i> Aleksander Świętochowski, <i>Pleśń literacka i społeczna</i> Aleksander Świętochowski, <i>My i wy</i> Piotr Chmielowski, <i>Utylitaryzm w literaturze</i>	- zna gatunki publicystyczne - zna pojęcie <i>realizm</i> - formułuje temat fragmentu tekstu A. Świętochowskiego - rozpoznaje dwa pokolenia, o których mówi Świętochowski - zna pojęcie <i>utilitaryzm</i> - zna podstawowe środki retoryczne - wie, na czym polega funkcja perswazyjna	- odróżnia publicystykę od literatury pięknej - wie, na czym polega konwencja realistyczna - omawia związki między literaturą a społeczeństwem - nazywa pokolenia, o których mówi Świętochowski - wie, na czym polega utilitaryzm - wymienia podstawowe środki retoryczne - rozpoznaje funkcje tekstów publicystycznych	- omawia cechy wypowiedzi o charakterze publicystycznym - podaje przykłady tekstów w konwencji realistycznej - odtwarza poglądy autora na temat związków literatury ze społeczeństwem - omawia pokolenia przedstawiane przez Świętochowskiego - podaje przykłady utilitaryzmu - podaje przykłady środków retorycznych - wymienia funkcje tekstów publicystycznych	- wyjaśnia, dlaczego fragmenty przeczytanych tekstów należą do publicystyki - zestawia realizm z innymi konwencjami - podaje przykłady związków między literaturą a społeczeństwem - ustala, co różni pokolenia prezentowane przez Świętochowskiego - wyjaśnia, na czym polega utilitaryzm - omawia środki retoryczne używane w tekstach publicystycznych - omawia środki językowe realizujące funkcję perswazyjną	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstów ze szczególnym uwzględnieniem programu pozytywistycznego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
93.	Filozofia pozytywizmu	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Filozofia pozytywizmu</i> Auguste Comte, <i>Wykład filozofii pozytywnej</i>	• czyta tekst ze zrozumie- niem • zna podstawowe nurty filozofii pozytywistycznej • ustala cel filozofii pozy- tywnej według Comte’a	• wydobywa informacje z tekstu • wymienia nazwy nurtów filozoficznych epoki pozytywizmu • odtwarza poglądy Com- te’a na temat filozofii pozytywnej	• porządkuje informacje z tekstu • omawia założenia wybra- nego nurtu filozoficznego epoki pozytywizmu • omawia stosunek Com- te’a do tradycji filozo- ficznej	• hierarchizuje informacje z tekstu • omawia założenia nurtów filozoficznych pozyty- wizmu • omawia założenia filozofii pozytywnej	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględ- nieniem założeń filozofii pozytywnej
94.	Tradycja i postęp	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Tradycja i postęp</i> Adam Asnyk, <i>Do młodych</i>	• wie, kiedy utwór można nazwać programowym • rozpoznaje lirykę apelu • odtwarza własnymi sło- wami nakazy podmiotu lirycznego • wskazuje elementy zwią- zane z tradycją • wskazuje cytaty nawiązu- jące do założeń pozyty- wizmu • rozpoznaje motyw mło- dości	• wie, że wiersz ma charak- ter programowy • rozpoznaje zbiorowego adresata • wyodrębnia nakazy, zaka- zy i polecenia • ustala, w czym poeta widzi wartość tradycji • dostrzega związek z hasła- mi pozytywistycznymi • ustala, jak wyrażony został motyw młodości	• wyjaśnia, dlaczego wiersz można potraktować jako utwór programowy • przedstawia zbiorowego adresata • komentuje nakazy, zakazy i polecenia • ustala, jak poeta ocenia tradycję romantyczną • omawia nawiązania do hasel pozytywizmu • ustala, jaką funkcję pełni motyw młodości	• przypomina utwór progra- mowy romantyzmu • charakteryzuje zbiorowe- go adresata • omawia cel wypowiedzi poetyckiej • omawia stosunek do tradycji • ustala, czemu służą na- wiązania do hasel pozy- tywizmu • przywołuje inne utwory za- wierające motywy młodości	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględ- nieniem nawiązań do hasel pozytywizmu
95.	Ambiwalentny stosunek do romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Ambiwalentny stosunek do romantyzmu</i> Adam Asnyk, <i>Daremne żale</i>	• rozpoznaje temat utworu • dostrzega motyw dwóch pokoleń • łączy z pokoleniami dwie postawy wobec świata • rozpoznaje funkcję impre- sywną tekstu	• wyjaśnia, na czym polega progresywizm • nazywa dwa pokolenia, o których mowa wierszu • omawia dwie postawy wobec świata • wie, na czym polega funkcja impresywna	• wskazuje elementy pro- gresywizmu • charakteryzuje dwa po- kolenia • charakteryzuje dwie postawy wobec świata • ustala, jak realizowana jest funkcja impresywna tekstu	• odtwarza stosunek poety do progresywizmu • omawia relacje między dwoma pokoleniami • ocenia dwie postawy wobec świata • wskazuje środki językowe realizujące funkcję impre- sywną	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględ- nieniem nawiązań do światopoglądu pozytywi- stycznego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
96.	Miłosne wiersze Asnyka	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Miłosne wiersze Asnyka</i> Adam Asnyk, <i>Między nami nic nie było;</i> <i>Gdybym był młodszy</i>	- wie, że utwory podejmują tematykę miłości - dostrzega elementy natury przywołane w wierszu - wie, na czym polega kompozycja klamrowa - wie, na czym polega paralelizm znaczeniowy - ustala, kto, do kogo mówi	- formułuje tematykę obu wierszy - wskazuje elementy natury przywołane w wierszu - dostrzega kompozycję klamrową - wskazuje paralelizm znaczeniowy - charakteryzuje osobę mówiącą i adresata	- omawia tematykę obu wierszy - omawia elementy natury - ustala, co utwór zyskuje dzięki kompozycji klamrowej - omawia paralelizm składowy - charakteryzuje osobę mówiącą i adresatkę wypowiedzi	- porównuje tematykę obu wierszy - ustala, w jakim celu zostały przywołane elementy natury - wyjaśnia funkcję kompozycji klamrowej - wyjaśnia funkcję paralelizmu - omawia relacje między osobą mówiącą i adresatem	samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem kreowania obrazu miłości
97.	Pozytywistka o powstaniu styczniowym	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Pozytywistka o powstaniu styczniowym</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Gloria victis</i>	- wie, że tekst to proza poetycka - rozpoznaje personifikację - wie, na czym polega gloryfikacja - wymienia bohaterów historycznych i fikcyjnych - rozpoznaje nawiązania biblijne i antyczne - wyodrębnia obrazy poetyckie - rozpoznaje symbole	- wyjaśnia, na czym polega proza poetycka - wymienia elementy podległe personifikacji - ustala, co lub kto podlega gloryfikacji - omawia postawy bohaterów - omawia nawiązania biblijne i antyczne - omawia zawartość obrazów poetyckich - wyjaśnia znaczenie symboli	- wyjaśnia, dlaczego tekst można uznać za prozę poetycką - omawia cel personifikacji - określa przyczyny gloryfikacji - ocenia postawy bohaterów - omawia funkcję nawiązań biblijnych i antycznych - omawia emocje związane z obrazami poetyckimi - komentuje znaczenie symboli	- omawia cel zastosowania prozy poetyckiej - omawia funkcję personifikacji - ustala, jakie środki językowe zostały wykorzystane w celu gloryfikacji - ustala, w czym wyrażał się heroizm bohaterów - komentuje nawiązania biblijne i antyczne - omawia relacje między obrazami poetyckimi - wykorzystuje znaczenie symboli do interpretacji tekstu	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem jego symboliki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
98.	Płacz matki w <i>Hekubie</i>	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Płacz matki w „Hekubie”</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Hekuba</i> (z cyklu <i>Gloria victis</i>)	- zna kategorię tragizmu - wie, kim w literaturze antyku była Hekuba - kojarzy wypowiedź matki o niewolnikach z <i>Konradem Wallenrodem</i> - nazywa wartości ważne dla bohaterów - pisze krótką wypowiedź argumentacyjną	- ustala, na czym polega tragizm wyboru, którego musieli dokonać bracia - opowiada o losach Hekuby - rozpoznaje aluzje do <i>Konrada Wallenroda</i> - wyjaśnia źródła wartości ważnych dla bohaterów - pisze wypowiedź argumentacyjną	- wyjaśnia, na czym polega tragizm matki - omawia nawiązania do antyku - wyjaśnia związek utworu z <i>Konradem Wallenrodem</i> - omawia wartości ważne dla bohaterów - w wypowiedzi argumentacyjnej przedstawia swoje poglądy i je uzasadnia	- omawia koncepcję tragizmu w opowiadaniu - wyjaśnia cel nawiązań do antyku - wyjaśnia rolę nawiązania do <i>Konrada Wallenroda</i> - pokazuje, jak bohaterowie wcielali wyznawane wartości w czyn - w wypowiedzi argumentacyjnej stosuje różne rodzaje argumentów	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem tragizmu postaci
99.	O powstaniu styczniowym – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 31. <i>O powstaniu styczniowym – współcześnie</i> Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Zarudzie</i>	- przedstawia bohaterów tekstu - dostrzega nawiązania do romantyzmu - przedstawia racje bohaterów - wie, że utwór nawiązuje do powstania styczniowego	- ustala, który z bohaterów jest idealistą, a który pragmatykiem - wskazuje nawiązania do romantyzmu - zestawia ze sobą racje bohaterów - wskazuje elementy nawiązujące do powstania styczniowego	- komentuje światopogląd bohaterów - wie, do jakich elementów romantyzmu nawiązuje utwór - wyjaśnia, które racje bohaterów go przekonują - odtwarza obraz powstania styczniowego w utworze	- ocenia światopogląd bohaterów - omawia nawiązania do romantyzmu - ocenia racje bohaterów - przywołuje teksty prezentujące obraz powstania styczniowego	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem obrazu powstania styczniowego
100.	Polskie gospodarstwo	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Polskie gospodarstwo</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	- rozpoznaje i tytułuje wątki powieści - podaje przykłady opisu przyrody - przypomina, co to była szlachta zaściankowa	- rekonstruuje obraz świata szlacheckiego przedstawiony w powieści - analizuje wybrany opis przyrody - podaje przedstawicieli szlachty zaściankowej - opowiada historię Jana i Cecylii - opowiada, kto z bohaterów brał udział w powstaniu styczniowym	- opowiada o świecie przedstawionym powieści - omawia językowe sposoby konstruowania opisów przyrody - opowiada o życiu szlachty zaściankowej - ustala, w jaki sposób w fabule powieści pojawia się motyw Jana i Cecylii - przypomina historię bitwy powstańców	- porównuje świat szlachecki z jego obrazem w <i>Panu Tadeuszu</i> - omawia funkcję opisów przyrody w powieści - omawia relacje między szlachtą średnią a zaściankową - wyjaśnia symbolikę mogiły Jana i Cecylii - omawia symbolikę mogiły powstańców	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego związków ze światopoglądem pozytywistycznym i stosunku do romantyzmu
101.	Program pozytywizmu w <i>Nad Niemnem</i>	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Program pozytywizmu w „Nad Niemnem”</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>	- przedstawia Jana i Cecylię - wskazuje nawiązania do powstania styczniowego - przedstawia poglądy wybranych bohaterów na temat wartości pracy				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
102.	Dyskusja o patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 34. <i>Dyskusja o patriotyzmie</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>	- omawia postawy wybranych bohaterów wobec ojczyzny - podaje po jednym przykładzie przedstawicieli dwóch pokoleń - zna realizm jako konwencję literacką - ogląda ze zrozumieniem adaptację literacką powieści	- omawia motyw pracy w utworze - omawia trzy postawy wobec ojczyzny przedstawione w powieści - wskazuje, kto należy do pokolenia „młodych”, a kto do pokolenia „starych” - przypomina cechy realizmu jako konwencji literackiej - porównuje adaptację z literackim pierwowzorem	- wymienia hasła pozytywistyczne, do których nawiązuje Orzeszkowa w powieści - ocenia postawy wybranych bohaterów wobec ojczyzny - omawia różnice pokoleniowe - wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią realistyczną - wypowiada się na temat adaptacji filmowej	- omawia sposoby nawiązania do programu pozytywizmu - ocenia postawy wobec ojczyzny przedstawione w utworze - omawia relacje między pokoleniami - omawia konwencję utworu Orzeszkowej - ocenia filmową adaptację	
103.	Starzy i młodzi	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Starzy i młodzi</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>					
104.	Miłosne historie w <i>Nad Niemnem</i>	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Miłosne historie w „Nad Niemnem”</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>					
105.	Nadniemeńska epopeja	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Nadniemeńska epopeja</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>					
106.	<i>Nad Niemnem</i> na dużym ekranie	wprowadzenie do lekcji 38. <i>„Nad Niemnem” na dużym ekranie</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>					
107.	Koniec pozytywistycznego idealizmu	wprowadzenie do lekcji 39. Maria Konopnicka, <i>Mendel Gdański</i>	- rozpoznaje, że utwór jest nowelą - wie, co to jest stylizacja środowiskowa - rozumie nawiązanie do hasła asymilacji Żydów - wie, co to język ezopowy	- wskazuje w tekście cechy noweli - podaje przykłady stylizacji środowiskowej - wskazuje elementy języka ezopowego	- wskazuje elementy programowe utworu - wskazuje punkt kulminacyjny	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest nowelą - ustala, jaką rolę pełni język ezopowy	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem symboliki puenty

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
108.	Różne oblicza patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Różne oblicza patriotyzmu</i> Maria Konopnicka, <i>Rota</i>	- wie, że utwór ma wymowę patriotyczną - rozpoznaje archaizmy - dostrzega patos wypowiedzi - wie, na czym polega inwersja - rozpoznaje peryfrazę - dostrzega zbiorowy podmiot liryczny - wyjaśnia pojęcie narodu.	- wydobywa informacje z tekstu - omawia rodzaj patriotyzmu opisany w utworze - omawia rodzaje archaizmów - ustala, z czego wynika patos wypowiedzi - cytuje fragmenty, w których występuje inwersja - ustala, czego dotyczy peryfraz - wyjaśnia, jaka zbiorowość wypowiada się w utworze - ustala, co autorka rozumie pod pojęciem <i>naród</i>	- omawia związek puenty z tekstem - komentuje wizję patriotyzmu przedstawioną w utworze - wyjaśnia znaczenia archaizmów - uzasadnia, dlaczego wypowiedź ma charakter patetyczny - ustala, jak inwersja wpływa na wypowiedź poetycką - komentuje obecność peryfrazy - odtwarza deklaracje zbiorowości - zestawia pojęcie narodu z pojęciem społeczeństwa	- omawia symbolikę puenty - ustosunkowuje się do rodzaju patriotyzmu przedstawionego w wierszu - wyjaśnia funkcję archaizacji - omawia środki językowe budujące nastrój patosu - określa funkcję inwersji - omawia funkcję peryfrazy - ustala cel wypowiedzi zbiorowej - ustosunkowuje się do poglądów Konopnickiej na temat narodu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem poetyckiego sposobu kształtowania postawy patriotycznej
		Grzegorz Ciechowski, <i>Nie pytaj o Polskę</i>	- rozpoznaje personifikację - przedstawia osobę mówiącą - wie, na czym polega aluzja literacka - zna pojęcie <i>turpizm</i>	- omawia rolę personifikacji - charakteryzuje osobę mówiącą - rozpoznaje aluzję literacką - wskazuje w utworze realia turpistyczne	- omawia wpływ personifikacji na wymowę obrazu poetyckiego - omawia wartości ważne dla osoby mówiącej - omawia relacje osoby mówiącej z innymi - komentuje wpływ aluzji literackiej na wymowę utworu - ocenia wpływ realiów turpistycznych na wymowę utworu	- ustala, co personifikacja ojczyzny mówi o bohaterze lirycznym - ustala, czym osoba mówiąca różni się od innych - ustala, czemu służy aluzja literacka - ustala, co wynika z zestawienia realiów turpistycznych z postawą patriotyczną	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu miłości do ojczyzny

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
109.	Wobec ucisku politycznego	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Wobec ucisku politycznego</i> Maria Konopnicka, <i>Contra spem spero</i> Wojciech Młynarski, <i>Moje ulubione drzewo</i>	- wskazuje miejsca, w których ujawnia się podmiot liryczny - wskazuje miejsca, w których pojawia się bohater - rozpoznaje aluzje - wie, na czym polega porównanie homeryckie - tłumaczy tytuł na język polski - wskazuje elementy symboliczne - wskazuje fragmenty, w których jest mowa o przyszłości - dostrzega wspólnotę motywów i problematyki z wierszem Młynarskiego	- gromadzi informacje na temat podmiotu lirycznego - rozpoznaje bohatera zbiorowego - wskazuje aluzje do upadku powstania styczniowego - omawia porównanie homeryckie - wyjaśnia tytuł utworu - omawia znaczenia elementów symbolicznych - określa stosunek poetki do przyszłości - zestawia ze sobą dwa utwory	- charakteryzuje podmiot liryczny - omawia rolę bohatera zbiorowego - omawia aluzje do upadku powstania styczniowego - rozpoznaje i omawia zawartość obrazu poetyckiego z porównania homeryckiego - omawia nawiązania biblijne - omawia relacje między elementami symbolicznymi - ocenia stosunek poetki do przyszłości - wyciąga wnioski z analizy porównawczej dwóch utworów	- omawia relacje podmiotu lirycznego z bohaterem lirycznym - ustala, kogo reprezentuje bohater zbiorowy - przytacza inne utwory, mówiące o powstaniu styczniowym - ustala funkcję porównania homeryckiego - wyjaśnia rolę nawiązań biblijnych - uwzględnia symbolikę elementów w interpretacji - omawia wizję przyszłości wyłaniającą się z tekstu - dokonuje interpretacji porównawczej	samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem odwołania do klęski powstania styczniowego
110.	Miłość pozytywistki	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Miłość pozytywistki</i> Maria Konopnicka, <i>Kubek</i> Mieczysław Jastrun, <i>Niekochana</i>	- dostrzega, że obydwa utwory podejmują ten sam motyw - wskazuje elementy symboliczne - zestawia oba teksty	- omawia motyw przemijającej miłości pokazany w obu tekstach - omawia elementy symboliczne - dokonuje analizy porównawczej	- porównuje motyw przemijającej miłości ukazanej w obu tekstach - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych - wskazuje elementy wspólne i różniące dwóch tekstów	- porównuje motyw przemijającej miłości ukazanej w obu tekstach - przywołuje inne utwory o podobnej tematyce - zestawia ze sobą elementy o znaczeniu symbolicznym - interpretuje porównawczo oba utwory z uwzględnieniem innych tekstów o podobnej tematyce	dokonuje samodzielnie analizy i interpretacji porównawczej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
111.	Felieton – komentarz do rzeczywistości	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Felieton – komentarz do rzeczywistości</i> Bolesław Prus, <i>Jubileusz i współczesność</i>	• wie, że tekst jest felietonem • nazywa wydarzenia historyczne przywołane w tekście • przypomina główne hasła pozytywistyczne	• wskazuje cechy felietonu • opowiada o faktach historycznych przywołanych w tekście • sytuuje czasowo wydarzenia historyczne przywołane w felietonie • odtwarza ocenę Polaków żyjących na zesłaniu • dostrzega odniesienia do hasła pozytywizmu	• omawia felieton jako gatunek publicystyczny • ustala, co łączy wydarzenia historyczne przywołane w felietonie • omawia odniesienia do hasła pozytywistycznych	• wyjaśnia, czym wyróżnia się felieton spośród innych gatunków publicystycznych • określa stosunek autora do przywoływanych faktów historycznych • ustala, jak Prus ocenia Polaków • komentuje odniesienia do hasła pozytywistycznych	• samodzielnie analizuje i interpretuje felieton ze szczególnym uwzględnieniem wymowy całego tekstu
112.	Współczesny felieton	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Współczesny felieton</i> Wojciech Orliński, <i>Pokochałem audiobooki</i>	• wie, że tekst jest felietonem • dostrzega argumentacyjny charakter wypowiedzi • dostrzega humor w tekście • pisze krótki felieton na wskazany temat	• przypomina cechy felietonu • wydobywa argumenty z tekstu • ustala, czego dotyczy humor w tekście • pisze felieton	• przypomina tematykę poznanych wcześniej felietonów • odtwarza argumenty autora • wypowiada się na temat humoru w tekście • pisze felieton na samodzielnie wybrany temat	• wyjaśnia, dlaczego tekst jest felietonem • ustosunkowuje się do argumentów autora • omawia funkcję humoru • pisze felieton na samodzielnie wybrany temat • wprowadza elementy humoru	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst • odnosi się do wyводу i argumentów autora
113.	Realizm w powieści	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Realizm w powieści</i> Michał Głowiński, <i>Powieść i autorytety</i>	• czyta tekst ze zrozumieniem • zna powieść realistyczną jako rodzaj powieści ze względu na konwencję • zna pojęcie <i>mimetyzm</i>, łączy je z tradycją antyczną • krótko omawia pozycję i rolę narratora w powieści realistycznej	• wydobywa informacje z tekstu • omawia cechy powieści realistycznej • wyjaśnia, na czym polega mimetyzm • wyjaśnia, na czym polega dominacja narratora nad światem przedstawionym w powieści realistycznej	• porządkuje informacje z tekstu • wyjaśnia, co wyodrębnia powieść realistyczną spośród innych typów powieści • omawia zasadę mimetyzmu • omawia zadania narratora w świecie przedstawionym powieści realistycznej	• wykorzystuje informacje z tekstu do sformułowania jego problematyki • zestawia powieść realistyczną z innymi rodzajami powieści • omawia wpływ zasady mimetyzmu na konstrukcję świata przedstawionego powieści realistycznej • wyjaśnia, co to znaczy, że powieść realistyczna jest dwujęzyczna	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z powieścią realistyczną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
114.	Powieść realistyczna	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Powieść realistyczna</i> Honoré de Balzac, <i>Ojciec Goriot</i>	- zna realizm jako konwencję literacką - ustala, jakie miejsce zostało opisane - zna pojęcie <i>przestrzeń intymna</i> - rozpoznaje motyw domu	- przypomina cechy realizmu jako konwencji literackiej - opowiada o miejscu, które zostało opisane - wyjaśnia, co to jest przestrzeń intymna - opowiada o domu zobrazowanym we fragmencie	- omawia cechy powieści realistycznej - wymienia szczegóły opisu domu - ustala, z kim związana jest przestrzeń intymna przedstawiona we fragmencie - ustala, z kim związany jest motyw domu w powieści	- wyjaśnia, dlaczego powieść Balzaca reprezentuje powieść realistyczną - ustala, na czym koncentruje się narrator, kiedy opisuje przestrzeń domu - ustala, kogo charakteryzuje przestrzeń intymna przedstawiona w powieści - zestawia motyw domu przedstawiony w powieści z innymi utworami	samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem konwencji opisu
115.	Czytanie powieści	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Czytanie powieści</i> Olga Tokarczuk, <i>Lalka i perła</i>	- czyta tekst ze zrozumieniem - wie, że tekst jest esejem - cytuje odpowiednie fragmenty	- wydobywa informacje z tekstu - podaje cechy eseju - wyjaśnia, na czym polega oczyszczające działanie literatury	- porządkuje informacje z tekstu, porównuje esej z innymi gatunkami publicystycznymi - omawia wpływ literatury na czytelnika	- ustosunkowuje się do poglądów autorki - wyjaśnia, dlaczego tekst jest esejem - omawia działania literatury z perspektywy antycznego <i>katharsis</i>	samodzielnie analizuje i interpretuje esej ze szczególnym uwzględnieniem roli literatury
116.	Realistyczny obraz społeczeństwa	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Realistyczny obraz społeczeństwa</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	- wie, że <i>Lalka</i> reprezentuje powieść realistyczną - tytułuje wątki powieści - dostrzega dwa rodzaje narracji - przyporządkowuje bohaterów wątkom	- omawia założenia powieści realistycznej - omawia wielowątkowość fabuły - charakteryzuje dwa rodzaje narracji - charakteryzuje wybranych bohaterów	- wskazuje odniesienia do konwencji realistycznej - streszcza wybrany wątek utworu - charakteryzuje obu narratorów - ocenia wybrane postaci	- uzasadnia, dlaczego <i>Lalka</i> jest powieścią realistyczną - omawia fabułę powieści - ocenia narrację powieści - omawia relacje między bohaterami - komentuje odniesienia do programu pozytywizmu	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do konwencji realistycznej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
117.	Miłość w czasach nieromantycznych	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Miłość w czasach nieromantycznych</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	- dostrzega odniesienia do programu pozytywizmu - wymienia najważniejsze miejsca opisane w utworze - dostrzega zróżnicowanie społeczne pokazane w utworze - streszcza wątek miłości Wokulskiego do Izabeli - wie, na czym polega idealizm - wymienia bohaterów związanych z nauką - wie, na czym polega topos <i>theatrum mundi</i> - wie, co to jest język ezopowy	- wymienia obecne w powieści odniesienia do programu pozytywizmu - opowiada o miejscach przedstawionych w powieści - omawia warstwy społeczne przedstawione w powieści - omawia wpływ miłości do Izabeli na życie Wokulskiego - wskazuje idealistów - opowiada o bohaterach, dla których ważna była nauka - ustala, które wydarzenia powieści można zestawić z toposem <i>theatrum mundi</i> - wskazuje fragmenty, w których występuje język ezopowy	- omawia odniesienia do programu pozytywizmu - omawia rolę opisów miejsc w fabule - przypisuje bohaterów do określonej warstwy społecznej - omawia charakter miłości Wokulskiego do Izabeli - przedstawia bohaterów idealistów - ustala, jak nauka wpłynęła na życie bohaterów - interpretuje tytuł powieści z perspektywy toposu <i>theatrum mundi</i> - omawia fragmenty, w których występuje język ezopowy	- łączy opisane miejsca z postaciami - odtwarza obraz społeczeństwa pokazany w powieści - ustala, czy miłość Wokulskiego do Izabeli miała charakter tragiczny - charakteryzuje bohaterów idealistów - omawia, jak została przedstawiona w powieści nauka jako wartość - zestawia topos <i>theatrum mundi</i> w powieści z fraszką Kochanowskiego - omawia wpływ języka ezopowego na powieść Prusa	
118.	Wokulski – pozytywista	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Wokulski –pozytywista</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>					
119.	Trzy pokolenia idealistów	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Trzy pokolenia idealistów</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>					
120.	Utopia naukowa w <i>Lalce</i>	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Utopia naukowa w „Lalce”</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>					
121.	Topos <i>theatrum mundi</i>	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Topos theatrum mundi</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i> Jan Kochanowski, <i>O żywocie ludzkim</i>					
122.	Nowy kształt powieści	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Nowy kształt powieści</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>					
123.	Język ezopowy w XIX i XX w.	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Język ezopowy w XIX i XX w.</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i> Agnieszka Osiecka, <i>W żółtych płomieniach liści</i>					
124.	Stylistyczne zróżnicowanie polszczyzny	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Stylistyczne zróżnicowanie polszczyzny</i>	- wymienia różne znaczenia słowa <i>styl</i> - zna pojęcie <i>idiolekt</i>	- wie, co to jest styl językowy - charakteryzuje idiolekt wybranej osoby	wyjaśnia, co to jest styl językowy	- ustala, co składa się na styl językowy - charakteryzuje własny idiolekt	nazywa i charakteryzuje styl różnych wypowiedzi ustnych i pisemnych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Agata Tuszyńska, <i>Rosjanie w Warszawie</i>	- wymienia nazwy stylów językowych - wie, co to jest socjolekt - omawia socjolekt ludu w <i>Lalce</i>	- omawia cechy wybranego stylu językowego - charakteryzuje socjolekt młodzieży - omawia socjolekt kulturowy występujący w <i>Lalce</i>	- charakteryzuje idiolekt wybranego bohatera literackiego - omawia cechy różnych stylów funkcjonalnych - charakteryzuje socjolekt mieszczaństwa w <i>Lalce</i>	- porównuje różne style funkcjonalne - charakteryzuje socjolekt wybranej grupy - podaje z <i>Lalki</i> przykłady różnych socjolektów	omawia wszystkie socjolekty występujące w <i>Lalce</i>
125.	Język środowiskowy	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Język środowiskowy</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	- wie, co to jest socjolekt - omawia socjolekt ludu w <i>Lalce</i>	- charakteryzuje socjolekt młodzieży - omawia socjolekt kulturowy występujący w <i>Lalce</i>	charakteryzuje socjolekt mieszczaństwa w <i>Lalce</i>	- charakteryzuje socjolekt wybranej grupy - podaje z <i>Lalki</i> przykłady różnych socjolektów	omawia wszystkie socjolekty występujące w <i>Lalce</i>
126.	Uniwersalizm noweli Prusa	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Uniwersalizm noweli Prusa</i> Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	- wie, że utwór jest nowelą - podaje bohaterów związanych z motywem władzy - wskazuje najważniejsze wydarzenia	- uzasadnia, że nowela to utwór epicki - porównuje style rządzenia Ramzesa i Horsa - odtwarza bieg fabuły	- przypomina cechy noweli jako gatunku - ocenia dwa style uprawiania polityki - streszcza fabułę	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest nowelą - odnosi rozważania o polityce do czasów Prusa - omawia konstrukcję fabuły	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego uniwersalnej wymowy
127.	Arcydzieło nowelistyki polskiej	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Arcydzieło nowelistyki polskiej</i> Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	- przypomina zakończenie - podaje przykłady archaizmów wykorzystanych w tekście - ma świadomość uniwersalizmu utworu	- wyjaśnia wymowę zakończenia - wyjaśnia znaczenia archaizmów - wyjaśnia, z czego wynika uniwersalizm noweli	- wyjaśnia, z czego wynika zaskakujące zakończenie - ustala, jaką funkcję pełnią archaizmy - ustala, jak został osiągnięty uniwersalizm noweli	- ocenia symbolikę zakończenia - omawia funkcję archaizmów w wypowiedziach - ocenia utwór z punktu widzenia współczesności	
128.	Henryk Sienkiewicz patrzy na Amerykę	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Henryk Sienkiewicz patrzy na Amerykę</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Listy z podróży do Ameryki</i>	- wie, że reportaż jest gatunkiem publicystycznym - zna pojęcie etnocentryzmu - dostrzega zestawienie dwóch cywilizacji - przypomina hasła polskiego pozytywizmu	- wymienia cechy reportażu - wskazuje w tekście przykłady etnocentryzmu - omawia cywilizację Amerykanów i Europejczyków - rozpoznaje nawiązania do hasła polskiego pozytywizmu	- wyjaśnia, dlaczego tekst jest reportażem - omawia, na czym polega etnocentryzm - porównuje cywilizację Amerykanów i Europejczyków - omawia cywilizację Amerykanów z perspektywy hasła polskiego pozytywizmu	- omawia specyfikę reportażu jako gatunku publicystyczno-literackiego - ustosunkowuje się do postawy etnocentryzmu - ocenia cywilizację Amerykanów i Europejczyków - komentuje związek cywilizacji Amerykanów z hasłami polskiego pozytywizmu	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem obrazu dwóch cywilizacji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
129.	Współczesny reportaż historyczny	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Współczesny reportaż historyczny</i> Małgorzata Szejnert, <i>Wyspa klucz</i>	- wie, że tekst jest reportażem historycznym - opowiada, jak przebiegało przyjęcie emigrantów przybyłych do Stanów Zjednoczonych	- ustala, czym wyróżnia się reportaż historyczny spośród innych typów reportażu - opowiada o emigrantach przybyłych do Stanów Zjednoczonych	- omawia cechy reportażu historycznego - omawia stosunek urzędników do emigrantów	- wyjaśnia, dlaczego tekst jest reportażem historycznym - ocenia stosunek Amerykanów do emigracji	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem stosunku do emigrantów
130.	Historia w kształcie literackim	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Historia w kształcie literackim</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	- wie, że utwór jest powieścią historyczną - rozpoznaje podstawowe środki retoryczne - rozdziela perswazję od manipulacji - przedstawia księcia Radziwiłła - wie, że szlachta jest bohaterem zbiorowym - przedstawia Kmicica - dostrzega podobieństwo losów Kmicica i Jacka Soplicy - wie, na czym polega ironia - wymienia wątki powieści - wie, co to jest archaizm	- wymienia cechy powieści historycznej - w wypowiedziach Radziwiłła wskazuje środki perswazyjne - ustala, kto podlega manipulacji - charakteryzuje Radziwiłła - wymienia przedstawicieli szlachty jako bohatera zbiorowego - charakteryzuje Kmicica - zestawia Kmicica z Jackiem Soplicą - rozpoznaje ironię we fragmentach tekstu - wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z wątkiem miłości Oleńki i Kmicica	- omawia cechy powieści historycznej - ocenia skuteczność środków perswazyjnych użytych przez Radziwiłła - omawia językowe środki manipulacji - charakteryzuje szlachtę jako bohatera zbiorowego - wyjaśnia, dlaczego Kmicic jest bohaterem dynamicznym - wskazuje podobieństwa losów Kmicica i Jacka Soplicy - ustala, przeciwko komu skierowana jest ironia - streszcza wątek miłości Oleńki i Kmicica	- wyjaśnia, czym różni się powieść historyczna od innych typów powieści - omawia wpływ środków perswazyjnych używanych przez Radziwiłła na wymowę powieści - ocenia skuteczność językowych środków manipulacji używanych przez bohaterów - ocenia szlachtę jako bohatera zbiorowego - ocenia Radziwiłła - omawia przemianę Kmicica - dokonuje charakterystyki porównawczej Kmicica i Jacka Soplicy - omawia funkcję ironii	samodzielnie analizuje i interpretuje powieść ze szczególnym uwzględnieniem celu „ku pokrzepieniu serc”
131.	Spółeczeństwo polskie czasu klęski	wprowadzenie do lekcji 63. <i>Spółeczeństwo polskie czasu klęski</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
132.	Sienkiewiczowski model patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Sienkiewiczowski model patriotyzmu</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
133.	Miłość z przeszkodami	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Miłość z przeszkodami</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
134.	Andrzej Kmicic a Jacek Soplica	wprowadzenie do lekcji 66. <i>Andrzej Kmicic a Jacek Soplica</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>		rozpoznaje różne archaizmy	tłumaczy archaizmy na język współczesny	- uzasadnia, że miłość Oleńki i Kmicica ma rysy miłości romantycznej - ustala wpływ archaizacji na wymowę powieści	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
135.	Dawność w języku <i>Potopu</i>	wprowadzenie do lekcji 67. <i>Dawność w języku „Potopu”</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
136.	Esej o historii i patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 68. <i>Esej o historii i patriotyzmie</i> Jacek Kowalski, <i>Niezbędnik Sarmaty</i>	- wie, że esej to gatunek publicystyczny - wie, czym się różniła husaria od pospolitego ruszenia	- ustala, czym wyróżnia się esej spośród innych gatunków publicystycznych - wyjaśnia, co to było pospolite ruszenie	- omawia cechy eseju - wymienia zalety i wady pospolitego ruszenia - omawia specyfikę polskiej husarii	- wyjaśnia, dlaczego tekst jest esejem - omawia znaczenie husarii i pospolitego ruszenia dla obronności XVII-wiecznej Polski	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do eseju jako gatunku publicystycznego
137.	Realizm i komizm w teatrze	wprowadzenie do lekcji 69. <i>Realizm i komizm w teatrze</i> <i>Rewizor</i> , reż. Jerzy Gruza	- zna pojęcie <i>realizm</i> - rozpoznaje elementy komiczne w tekście - rozpoznaje satyrę w tekście - ogląda uważnie spektakl teatru telewizji - pisze krótką recenzję	- zna założenia konwencji realistycznej - wyjaśnia, co go śmieszy w utworze - ustala, przeciw komu, czemu skierowana jest satyra - wyraża swoją opinię o grze aktorskiej w inscenizacji teatru telewizji - pisze ciekawą recenzję przedstawienia	- wyjaśnia, na czym polega realizm jako konwencja - omawia przykłady komizmu - omawia elementy przedstawione satyrycznie - omawia pierwsze wrażenia po obejrzeniu spektaklu - pisze wyczerpującą recenzję spektaklu teatru telewizji	- uzasadnia na przykładach, że utwór ma charakter realistyczny - podaje z tekstu przykłady rodzajów komizmu - wyjaśnia, co satyra wnosi do tekstu - ocenia przedstawienie inscenizacji teatru telewizji - pisze recenzję z zachowaniem wszystkich wymogów tej formy wypowiedzi	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego uniwersalnego charakteru
138.	Nieszczęście Emmy Bovary	wprowadzenie do lekcji 70. <i>„Książki zbójckie”</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>	- wie, że utwór Flauberta to powieść psychologiczna - zna pojęcie <i>bowaryzm</i>	- wie, czym się wyróżnia powieść psychologiczna - wyjaśnia, co to jest bowaryzm	- omawia założenia powieści psychologicznej - wymienia cechy bowaryzmu	- uzasadnia, że utwór Flauberta jest powieścią psychologiczną - wyjaśnia, na czym polega postawa bowaryzmu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór z punktu widzenia powieści psychologicznej
139.	Nowoczesny portret kobiety	wprowadzenie do lekcji 71. <i>Nowoczesny portret kobiety</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>	- łączy je z powieścią Flauberta - przedstawia panią Bovary - wskazuje elementy symboliczne	- charakteryzuje panią Bovary - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	- omawia relacje pani Bovary ze światem - omawia wpływ elementów symbolicznych na fabułę powieści	odnosząc się do głównej bohaterki utworu, ocenia panią Bovary	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
140.	Dom, rodzina, miłość w <i>Pani Bovary</i>	wprowadzenie do lekcji 72. <i>Dom, rodzina, miłość</i> w „ <i>Pani Bovary</i> ” Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>	• zna naturalizm jako konwencję prezentowa- nia świata	• omawia założenia natu- ralizmu	• ustala, czym różni się realizm od naturalizmu	• omawia znaczenie ele- mentów symbolicznych dla wymowy powieści • omawia elementy natu- ralizmu w powieści	
141.	Obraz prowincji w powieści Flauberta	wprowadzenie do lekcji 73. <i>Obraz prowincji w powieści</i> <i>Flauberta</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>					
142.	Konwencja naturalistyczna	wprowadzenie do lekcji 74. <i>Konwencja naturalistyczna</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>					